

14 Beach all.

SANVAITINIS LAIKKRASČIUS.

Nr. 11

BROOKLYN, N. Y., 12 d. Kovo (March) 1903 M
ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 -1901.

Metas III

Apie Tėvynės Meilę pagal pamokslą kunigo Skargos.

(Pabaiga.)

Bet užsigėdinkime ir stambeldžių, kurie teip mokino ir rasė: Vieszpatyste vadinasi visų miestas, už kurį numirti, ir su viskuo atsiduoti, ir jame visus savo džiaugsmus padėti ir dėl jo pasi-svęsti turime. Ir moterys romiečių laikuose stambeldystės kalbėjo: delto sunus gimdome, kad būtų kam už tėvynę mirti ir ją ginti.

Atminkime tuos Kodrus, Decijus, Regulus, kaip su džiaugsmu už savo žmones mirdavo. Labiausiai vienas jų jį įstabus ir prie aszarų verčias tas Regulus: Kad buvo nelaisvėje, neprieteliai, užsitikėdami jo žodžiu, iš jį išleido, kad ant išmainimo savęs jų sugautus išspraszytų ir atsiųstų, o pats pasilikytų. Jis matydamas, kad sugautieji neprietelių buvo drąsesni ir galingesni kaip jis pats su kitais, savo vyresnybę atkalbėjo, kad to nedarytų, o pats prie neprietelių, žodį savo pildydamas, sugrįžo ant didžių ir tikrų kančių: numarino jį nemiga. Kam ne stebėtina tokia meilė dėl visų gero? Labiausiai tokiam žmogui, kurs savo tik prigimtu protu valdosi, po mirties jokio tikro prizadėjimo neturėdamas. Nesistebiu vienam izmintingam stambeldžiui, bet visai jų kariumenei, kuri dėl tėvynės su džiaugsmu tę ejo, kur žinojo, kad iz tenai nebesugrįš.

Ar-gi tų stambeldžių neužsigėdysime ir nepasitaisysime? Jie vien prigimtu protu žinojo, kad tai pritinantis daiktas vienam dėl visų kentėti. Žinojo, kad

ranka apgynimui galvos su džiaugsmu kenczia žaidžą arba nukirtimą, idant visas kunas nenumirtų. Žinojo, kad geriaus szimtą prazudyti, kad visa tėvynė neuztų. Žinojo, kad dėl geresnio vaisingumo vienas szakas nukerta, idant kitos derlingesnės būtų. Teip-pat žmogus neturi savęs vieno gailėtis, nė turtų, dėl visų naudos. O mės, kurie tokies placzios meilės Kristaus mokslu ir paveikslu izslavinti, argi silpnesni ir szaltėsnī del artimo busime? Neduok, Dieve!

Stambeldžiai neturėjo Dievo prisakymo mylėti brolius, tiktai savo protą; mės tokį asatrų nuo Dievo turime paliępimą: liepiu jums, kad vienas kitą mylėtumet, teip kaip asz jus numylėjau (Jon. 13). Kaip gi, Vieszpatie? Asz savo sveikatą už jus ir už visus padėjau. Teip savo brolius mylėkite.

Stambeldžiai izspildymui tokio įstatymo, neturėjo pagalbos ir mylistos iz dangaus, o mums Kristus per szventą Dvasią įlieja meilę, kad mės ją užsikurtume ir niekas nebutų mums sunku dėl meilės mūsų brolių.

Pagonai už vieszpatystę mirdavo, nieko po mirties nesitikėdami, arba nieko tikro apie užmokėsnį ant ano svieto nežinodami, užsigandinę tik gražia garbe pas žmones. O mės teip didelius, teip tikrus apie užmokėsnį po mirties nuo Dievo prizadėjimus turime, jei tą prisakymą apie meilę izspildysime! Ir czia ant žemės nemirsztamos garbės užsipelnija tie, kurie dėl brolių ir dėl gero tėvynės nukentėjo.

O garbingi tėvynės darbininkai, turėkite maloniją ir placzią szirdį prie gero,

savo brolių Nesiaurinkite ir nemažinkite meilės savo namuose; neuždarinkite jos savo kamarose ir skryniose. Tegul ant visų žmonių izz jųszų augstų kalnų plaukia laimė, kaip upė izsiliedama ant lygių laukų. Sekite aną krikszcioniszką karalių, kurs į karę izszėidamas ant savo velukų liepė papieszti pauksztį, kurs savo krauju gaivina vaikelius žalczio įkštus. Davė tuomi suprasti, kad už savo žmones su džiaugsmu nori numirti: sau smertį, o jiems gyvenimą izsrinkdamas.

Yra tokių, ką sako: kas man izz tėvynės, kad man negerai, kad to neturiu, ko troksztu. Tai vagies szirdis, kuri izz skriaudos artimo nori buti turtinga. Vieszp. Dievo praszyk savo reikaluose, buk užganėdintas izz savo paszaukimo, nemėtyk turtų, netingėk, dėl savęs vieno tukstanczių žmonių, savo brolių, nežudyk. Vieszpatie, tegul tokių, kaip po baidyklų, ko mažiaus buna, jie baisesni už žvėris savo nežmoniszkumu ir krauju praliejiu.

Tokių rodos daugiaus, kurie nori tėvynėi tarnauti, kad savo naudos nesitiki, arba delto, kad negauna užmokėsnio. Tie stebėtinai yra neizzmanėliai, kurie nežino, kad dorybė neziuri užmokėsnio, vien tik savo gražumo. Nemato, kad tokiu budu niekas nebutų geras, nežino, kad teip daug neturėtų turtų ir pats valdytojas visos pasaulės, kad kiekvienam už jo gerą darbą galėtų mokėti.

Ir to nemato, juog samdyta dorybė yra menko brangumo, nes pamislyt galima, kad jei žmogus už gerą darbą nori

Toliaus ant 164 puslapio.)

Mokslas tikejimo ir doros

PAVEIZDUOSE.

Sulasytas iš yrairio autorij kun. K. Riedel. J. Dr.

Lietuviškon kalbon verte A. Kalnietis.

„TIKĖ O SUPRABI“ (Šv. Agust.)

(Tąsa.)

Nežinia, kaip tie laipsniai iš vidurio išrodo, nes iš viršaus pridengti jie yra kieto medžio lentomis, idant teip brangaus palikimo nenudilintų dievoti meldžionys, lankantieji jį teip tankiai. Rymiečiai, o teippat ir meldžionys, iš toliaus atkeliavusieji, su dideliu dievotumu lanko tuosius laipsnius, o ypač Didžiojoj' Sąvaitėj'. Atėjus pas laipsnius reikia pasimelsti, paskui keliais reikia lipni ant laipsnių (kada-gi neleista lipni su kojomis) ir ant kiekvieno atkalbėti po trumpą maldele. Pabaigęs tą dievobaimingą kelionę, nulipi žemyn kitais laiptais."

Keli popiežiai, kaip: Leonas II apie 850 met., Paskalius II 110 metuose, Pijus VII 1817 metuose suteikė atlaisdinti višiams, kurie su gailėsčiu apvaikščios tuos laipsnius, mąstydami tuokart apie karčią Jėzaus Kristaus kančią.

Veronikos skara, arba tikrasis Jėzaus veido paveikslas.

Teip vadinamą mūsų Išganytojaus veido paveikslą, atsimušį ant audeklo, kuris tebėr' Ryme šv. Petro bažnyčioje. Vieni mena, kad tasai audeklas yra smertine skara, su kuria uždengtas buvo Išganytojaus veidas, gulint Jo šventam kunui grabe. O kiti, tarp jų ir Popiežius Benediktus XIV, tvirtina, kad tai yra skara, su kuria viena dievota moteriškė nušluostė Jėzui veidą, kada jis, prakaitu apspilyęs ir klūdamas po kryžiaus sunkia našta, ėjo ant Kalvarijos kalno. Tą moteriškę tankiausiai vadina Veronika. Yra padavimas, kad Veronika, tai esanti ta pati moteriškė, kurią Išganytojas išgydė nuo kraujo pludimo, o kuri paskui per dėkingumą savo Dieviškamjam Gydytojui pastatydinusi stovylą.

Apie sopulingojo Jėzaus tikrąjį paveikslą, esantį šv. Petro bazilikoje Ryme, randame žinią jau dvyliktoje ir tryliktoje šimtmečiuose. Ir teip, mini apie jį senoviškas ceremonijos (apeigų knyga), pavestas 1143 metuose Popiežiui Cestintinui II; teipog ir Popiežius Innocentas III, mirusis 1216 metuose ir — Popiežius Mikalojus IV bulleje nuo 1290 metų. O net, kaip pasirodė iš Popiežiaus, Sergijaus IV, breve's, jau Lapkričio 23 d. 1011 metų buvo šv. Petro bažnyčioje ant garbės šventosios skaros skyrium altorius, kuriame buvo laikoma audeklinė skara su atmuštu ant jos Išganytojaus švento veido paveikslu.

Po šiai dienai užsiliko ir yra gerbiama toji šventoji skara, įdeta į dailius rėmus, minėtøj' bažnyčioj' Ryme. Paveikslas sukruvinto Išganytojaus veido yra tamsus.*)

Pagarbinimui Jėzaus švento veido tapo įvesta tulose bažnyčiose tam tikra šventė su Mišiomis ir officium, kaip pavezdan: Paryžiuje ir kitose Prancuzijos vietose, pirmutinį gavėnios utarninką, teip-gi Moguncijoje ir tt.

Rymiškiosios šv. Veronikos skaros kopija yra Prancuzijoje, Motreuilės-Dames, zokoniškių Cistersijų klištoriuje nuo 1249 metų, ir — Moguncijoje šv. Emmerano bažnyčioje.

Šventas Jėzaus Kristaus Kryžius.

Po globa cecoribus Konstantino Didžiojo šv. Bažnyčia turėjo ramybę. O kad tasai valdonas per stebuklingą šv.

* Tą paveikslą drauge su kitomis šventenybėmis rodo šv. Petro bažnyčioje tas tris prieš Velykas, tuojaus po vakarinės maldybos.

(Vert.)

Kryžiaus galybė pergalejo 311 metuose savo priešininkus, todėl nuo tos valandos jautėsi kuodidžiausiai dėkingu Tamjam, kuris per savo smertį tokią galybę suteikė Kryžiu. Iš čia tai paėjo ir anas didelis tojo valdonos pagodojimas šventųjų vietų, kur buvo atiktas žmonių atpirkimas.

Trokšdamas pagarbinti Išganytoją, pasiryzo Konstantinas pastatyti puikią baznyčią Jeruzolimoje, kurį tai miestą Išganytojas savo buviniu mokslu, stebuklais ir kentėjimu ypatingai garsiu padarė. Kaip sunus, teip ir jo motina, šv. Alena, jautė didelį patraukimą prie Šventosios Žemės. Nors jau turėjo arti 80 metų, tai vienok 326 metuose išsirengė keliauti į Palestiną. Nuvykus in Jeruzolimą, labai troško rasti šventą kryžių, ant kurio Jėzus Kristus kentėjo už mūsų kaltybes; bet sunku buvo jį atitikti, net nė iš žmonių padavimo nieko tikro negalima buvo dasizinti. Vienok Alena stovėjo tvirtai prie savo priskietinimo, visip stengėsi atitikti tikrąjį šv. Kryžiaus vietą, klausinėdama apie jį Jeruzolimos gyventojų. Jai buvo pasakyta, kad jeigu pasisektų jai atitikti Jėzaus grabą, tai rastų teipgi ir jo kančios pabukles; kada-gi žydų paprotys buvo iškasti duobę šalia tos vietos, kur buvo palaidotas nužudytas, ir įmesti ten viską, kas tarnaudavo apsuodytojo nužudymui.

Pagonys pastatė ant nukryžiuojimo vietos dievaičiams šventyniiją su Jovio ir Veneros stabais. Ciecorienei liepiant, sugriovė ją, vietą nuvalė nuo griuvėsių ir ėmė kasti žemę. Tuojaus rado šventą grabą, o šalia jo gulejo ant žemės trys kryžiai ir parašas nuo Jėzaus kryžiaus, bet skyrium nuo jo; teip-gi ir viny, kuriomis pervėrė Jo šventą kuną. Aišku buvo, juog vienas iš tų trijų kryžių buvo tuo, kurio įieškojo, o kiti du prigulejo dviem piktadejam, tarp kurių nukryžiuota Jėzų. Bet negalima buvo jų atskirti. Teip besirūpinant, atėjo Makarijui, Jeruzolimos vyskupui, šitoks užmanymas: liepė nunešti tuos tris kryžius pas vieną moteriškę, jau marinamą. Karštai melzdamasis į Dievą, dalytejo ligonės su pirmutiniais dviem kryžiais, bet toji nepajuto nė mažiausio palengvinimo; bet kaip tik pridėjo prie jos trečiąjį kryžių, pasijuto umai išgydyta. Šventa Alena neapsakomai nužduogo, išvydusi tą stebuklą, kuris jai padėjo atrasti tikrąjį kryžių.

Paskui Alena liepė nuo Kristaus kryžiaus atkirsti dvi dali. Vieną dalį atidavė cecoribus, savo sunui, kuris ją priėmė su didele pagodone Konstantinopolyje. Antrąją dalį, turinčią vieną mastą ilgio, paaukavo bažnyčiai, kurią liepė pastatyti Ryme po vardu: „Jeruzolimos šventojo Kryžiaus." Trečiąją, didžiausiąją dalį, liepė į brangius apdarus įdėti ir apdovanojo ją Jeruzolimos vyskupą Makarijų, idant ją užlaikytų ateinančioms kartoms. Tą brangų radinį padėjo puikioje bažnyčioje, kurią ciecoriene ir jos sunus liepė pastatyti ant tos vietos, kur atrasta kryžių. Tą bažnyčią šiandien vadiname „šventojo Grabo bažnyčia" arba „iš numirusiųjų Atsikėlimo."

Iš visų šalių plaukdavo tikinčiųjų mynios pagarbintų šventojo kryžiaus medžio. Tankiai atpauddavo šmotelius, kuriuos dalindavo dievotoms ypatoms, o ant tojo šventojo medžio nenumano buvo jokio susimažinimo. Tają aplinkybę pažymi vyskupas Paulinus.

Šv. Cirilijus Jeruzolimiškis pasakoja, kad į 25 metus, paskui kryžiaus atradimą, padalino vieną mažą dalelę ir išsiuntinėjo į visas žemės šalis. Tajį stebuklą lygina su tuoju, kad Jėzus padarė, pavalgindindamas su penkais duonos kepalais — penkis tukstančius žmonių.

Šventojo kryžiaus paaužstinimas.

Šeši šimtai keturioliktuose (614) metuose galingas Persų karalius ir bausis krikščionių priešas, Kozroes, įpuolė į rytines rymiškiosias viešpatystės provincijas.

(Toliaus bus.)

Galybe szvento Razanczians.

Istoriskās pareikšlāis īs XV amžiaus.

Pagal lenkiskā.

Jakušas, kaipo suakmenējs, klausēsi; ant galo Budzivo-
jaus kalbos visiškai pašēlo. Drebančia ranka apie savo juos-
tā jtieškojo peilio, rekdamas:

— Aa! nuodingas žalty! Ar tu gal mane bauģsi? Tai
zūk, prakeiktoji gyvate!

Ir išsitraukęs īs po juostas peilī, atstatē priēšai krutinę
Budzivojo, kuris suriko:

— Susilaiky! Tu ne Jakušas, bet mano sunus Vaitkus!

Bet jau buvo per velu; peilis širdj Budzivojo paskendo ir
senis su kurčiu stenėjimu krito ant žemēs.

Jakušas—gi išbēgēs īs kambario, tarytum beprotis, pra-
dējo blevizgoti.

— Apkvašo..... īs proto īsbrido..... ir dar meluoja.....

Prabēgēs tuēžiā karidorj, īstruko ant dvoro priēšai patj
darzā ir tuo pačiu laiku, kada Dobieslavas su Halka ējo īs
darzā ī rumus. Jo piktumas, kad pamatē Dobieslavā, dar pa-
sididino; neatbutinai buty metēsis ant jydvejū, bet tuomtarpu
jam keliā Andrius īs Rozvadavo uzstojō. Paskutinis pamatēs
priariantantj Vitēčā, sustojō kaipo nebilyis ir ī priariantantijj
žiurējo.

Jakušas nužvelgēs Andrij suprato savo piktumā ir tik
sugniauzēs kumštj, sugriežē dantimis ir bēgdamas suniurņējo:

— Prakeikimas jums! Aš dar nepergaletas!

Tai pasakēs, šoko ant arklio ir su visa savo ūcimyna īsi-
nešē īs dvare.

Umas Vitēco pasirodymas, apie kā tarnas Penkavka bu-
vo pasakojēs, juog mirē, Tarnavo dvare didj judejimā padarē.
Vaivadienē, pirmiausiai īs baimēs, pagaliau īs džiaugsmo, ko
neapsirgo. Kas tik galējo, visi j karģigi salē skubinōsi ir
kōznas norējo pamatyti īs numirusj prisikēlusi Vitēčā. Prie-
angis žmonėmis pilnas prisigrudo. Po langais teip-gi kuopomis
stovējo. Tuli minē, juog Dobieslavas pagrģio kaipo dvasia,
kad tai antrai moterjtei kokias nors kliūtis padaryti. Visi
kalbējo, juog tai Halka savo maldomis pas Dievā buvo to
visko īspraūsiu.

Antgalo, kad Vitēcas, kaipo dvasia, neišnyko, kad pra-
dējo pasakoti apie savo praėjusj buvj ir pagrģizimā, Tarnaus-
kiū dvare neapsakoma linksmybē ir džiaugsmas ūzviešpatavo,
nes visi gyventojai j j jo moterj Halkā labai mylējo.

Po Vitēco apskimui, kaip jam kur ējosi, kaip netoli
Tarnavo tulas žmogžudis j j ypač norējo nužudyti, kunigas
tarē:

— Tai teip! Iš jūsj apsakimo dabar pasirodo, juog jus
šventas rozančijs īsgelbējo. Pertat eisim dabar visi j kopyl-
čią ir šventā rozančijū sykiu atkalbēsim, dėkavodami šv. Pa-
nelci uz suteikimā tū visj mylistj.

Dabar tik vaivadienē īsgirdusi apie kopylčią, atsiminē
laukiantj Jakušā. Pertat priariantinus prie kunigo, pusbalsiai
tarē:

— Garbus tėvel! Toji linksmybē mums galvas teip
susuko, kad ir apie Jakušā īs Lukovicūj pamiršom.
Jau jam širdj gana sops, nes Halkā j j labai mylējo..... ta-
čiaus žinia apie Vitēco atsiradimā, jam bus balsamu. Eikit,
tėve pas j j ir atveskit j kopylčią, tē sykiu pasimelsim.

Kunigas tuojaus nusidavē j tā kambarj, kame Jakušas
buvo laukēs. Tačiau netrukus sugrįžo, bet su baisia žinia;
negana to, juog kambarj Jakušo nē pedsako neat-
rado, bet rado jo tarnā su perversa krutine ir besipurtantj
kraujo klanuose.

Visi persigando, tačiau supuolē Budzivojū pagelbon.
Senis dar kvėpavo, bet jau visiškai menkai. Po atsakančiai
pagelbai, įgavo karštligē ir bausiuose kentėjimuose keles die-
nas prasivoliojo. Po keliū tik dienū adarē akis ir pradējo tru-
putj kalbėti, bet jautē jau prisiriantčią mirtj. Melde kuni-
go; paskutinis netrukus pribuvo ir ilgā laikā pas sergantj išbu-
vo. Antgalo kunigas susijudinēs ir išbalēs atbēgo prie ponios
Tarnauskiens ir paprašē, idant paskutinē su Vitēču ir Halka
pasiskubintj prie mirstančio, nes jīs geidē kā nors prieš savo
mirtj išreikšti.

Visi trīs su kunigu nusidavē prie sergančio, klausdami,
kaip jam einasi, bet sergantis ranka mostelēs prabilo:

— Jau ne apie sveikatā man mislyti, tik apie mirtj, nes
priariantino mano valandēlē..... Jau ir dvasiškas tėvas vardan
Diešpaties nuio sunkij kalbybiū mane išrišo ir liepē pasitikti
Dievo mielaširdystē, kuri yra didesne ūz visos pasaulēs
nuodēmēs..... Tačiau kolaik stosiū ant Dievo sudo, privalau
jus perprašyti, kā buvau daug labai daug prasikaltēs, priēšai
jus, daugalis pone, ir jūsj mylimā moterj. Aš jums daug
negerū daiktū būvau pridirbēs, bet dirbo jums daug blogo ir
Jakušas īs Lukovicū, vadinantis sunumi Pakoslavo. Jis Pa-
koslavo sunumi nebuvo, bet īstikrjū vadinōsi Voitaku, ir
yra mano sunum.

Ant veidū klausytojū didelē nuosteba apsiereikē ir vai-
vadienē kunigij patyloimis tarē:

— Ar jam tik karštligē atgal negrįštā?

Bet kunigas pakratē galva, juog net ir Budzivojū vaiva-
dienēs klausimā īsgirdēs, toliaus kalbējo:

— Tai ne karštligē, barngi ponia, manimi čia kalba,
bet kalba patj tikra teisybē..... Sunus mano brangaus pono
Pakoslavo augo pas mane, bet kartā išpuolē per langā ir ūz-
simušē. Niekas nieko apie tai nežinojo. Aš su moterimi savo
bijojau ponui ir pasakyti, kad jo sunus ūzsimusē, todėl nuta-
rēva pagarsinti, juog musj sunus Voitakas ūzsimusē ir savo
sunū perversdinova ant Jakušo. Piktōji dvasia gal mus ant
kelio ūzvedē. Ponas šito nieko nepažino, bet Jakušas augda-
mas j metus, augo ir nedorybēs. Jo prigimtis buvo gudri ir
lapes. Po numirimui paties Pakoslavo dar labiau jis īsdyko.
Aš, kaipo tėvas, nekuomet nuo jo nenorējav atsitraukti, nes
geidžiaū kada noritis j j ant geresnio kelio ūzvesti ir jam pri-
sipazinti. J j visi mylējo, nes jis paviršutiniai buvo gana mei-
lus, bet jo širdis buvo pilna apgavyšējū. Mano moterē īs ru-
pesčio numirē, o aš, kaipo šuva, iki šiam laikui paskui j j se-
kiojav. Piktōji dvasia mudiviem tū padarē, nes troškom, idant
musj sunus turtingu pasilikty.

Budzivojū, apsišluostēs nuo kaktos prakaitā, toliav savo
kalbā traukē:

— Iki šiam laikui mano gyvenimas nors kartus buvo,
bet su nuodēmėmis Jakušo aš jokio susirišimo neturējav. Ka-
da jis nuspažino su Halka ir davē valiā savj blogoms mislims,
by j gauti per moterj, o tuokart man kančios pasidējo.....
Jakušas abejojimuose šēlo, kad jos īs Vitēco rankū negalējo
īstraukti, nes jis jau tikrai buvo įsitikējēs, juog senis Strončius
savo dukterj neatbutinai jam paskirs..... Kā jis su tuomi
mane iškankino, tai net kitus kartus man jo gaila pasidaryda-
vo. Mane baimē apėmē, kada jis prisiegē, juog j j turi jo
buti ir gana. Ilgā laikā aš jam prieinausi ir prieštaraavau, bet
antgalo jo nelaimē ir mane turējo pasiekti..... Aš nuo Vitē-
co turējav pavogti žiedā su pečėtimi, paskui perkalbējav ar-
menā ūzmokėdamas gerā pinigū sumā..... Viskas tačiau ant
niekj nuējo. Jakušas īsgirdēs, apie jūsj pasirengimā j Ven-
grijā su turku kovoti, pasidžėvo ir jis tē sykiu traukti, bet su
mislmi, kas jau jus īs tē nepagrįšt.

(Toliaus bus.)

(Tąsa nuo 1mo puslapio.)

pinigų, turbūt ir blogiems už pinigų bus paperkamas. Antgalo, niekas ne-laukia užmokėsinio užtai, kad pats sau gerai daro, nes jau ta pati aplinkybė yra gausiu užmokėsiniu. Kas savo tėvynei tarnauja, pats sau tarnauja, nes joje jo visi turiai uždyrti. Niekas ne-sako: užmokėk man, kad savo sveikata, savo namus, žmoną ir vaikus ginu. Pats apsiginimas yra užmokėsinis; ko gi dar nori? Kad valgai, geri, miegi, savo sveikatą saugoji, argi jau už tą užmo-kėsniu nori?

Gali būti už nuopelnus užmokėsinis; bet dorybė neturi būti sandoma. Ga-lime įjieszkoti ir užmokėsinio, bet dan-giszko pirma, o paskui tik laikinio. Visą mislį padėti ant žemiszko pelno, nepritinka.

Jei V. Dievas nori czia ant žemės užmokėti, padarys taip, kad gausi už-mokėsinį. Jei nenori, užteks užmokėsinio po mirties. Ir pats geras darbas, kurį padarome kitiems, gauna užmo-kėsinį, kurį atjauciname szirdyje ir džiaugsme duszios. Kaip kam padarau gerą, tai užtiek, kad bucziau atsigal-gės arba pralobęs, sako iszmintingas.

Vieszpatie Dieve, suteik-gi mums placzią ir gilią meilę mūsų brolių ir my-limiausios mūsų motinos szventos tėvy-nės, kad mės jai ir mūsų žmonėms ga-lėtume laimingai tarnauti. Kau kas.

Žinios isz pasvieczio.

Maskolija.

Caras asabiszcai pradėjo darbuotis apie vargstanczius badu finliandieczius. Apart asignuotos sumos dėl padirbimo Indensalma—Kuyana gelzkelio, kuris kasztuos 700.000 dol., dar valdzia pri-sakė paskirti — 300.000 dol. pataisy-mui kito Uleaborg—Tornea gelzkelio. Apskritai imant, per du milionu dol. pa-skirta tik gelzkelijų užvedimui, 140.000 dol. iszdziovinimui balų ir 800.000 dol. ant uždėjimo bankos, kurioj gyventojai galetų be jokios sąvaržos pinigų pasik-olinti. Finliandieczių persitkrino, kodėl caras tokiu geru pasiliko, jis mat nenori turėti gėdos prieszcai amerikie-czius, kurie ant vargstanczių Finliandijos gyventojų apszcai aukauja.

Maskolija, kįlus įvairiems ant Bal-kanų pussalio nesutikimams, iszszk gana asztriai su savo sziaurine politika pa-

szoko, bet, matomai, turkas perdaug jos nenusigando, kad dabar laikraszcziai raszo, juog ji krikszczionijos reikalus visada gales ginti, bet nė laszelio ma-skoliszko kraujo nepralės, kada tie gyventojai su pagelba revoliucijos norės naujų reformų.

Maskolijai reformos — tai skersas kaulas gerklėj. Kaip ji gali už revoliu-cionistus kraują savo lieti ir po jų ve-liava ginti ir įjieszkoti jų interesų, ka-dangi pati tarpe revoliucionierijų vos gali, vos įstengia pasiraivyti. Cziaų nusikrato, bematant ir vėl tampa ap-siausta. Ne, jai tas netinka ir todėl sa-viems ant Balkano reprezentantams praneszė, juog ji mažai ant tų judėjimų turės paisyti.

Vokietija.

Ciesorius Vilhelmas savo ambasa-doriui Washingtone prisakė, idant pre-zidentui Roosevelt'ui pranesztų, juog Vilhelmo Didžiojo paminklas, ameri-kiecziams dovanotas, negali būti anks-cziau iszsižstas į Washingtoną, kaip tik pavasaryj 1904 m.

Ciesorius teisinasi tuomi, juog mi-nėtam pavasaryj Washingtone bus pa-baigta kareiviszka akademija, prieszai kurią paminklas bus pastatytas ir, sako, su laiku dings įvairios paskalos sulyg Venezuėlės nesutikimo visuose Suvie-nytų Valstijų rateliuose. O kad Vokie-tija pasiliks senoviszkai drauge Suvie-nytų Valstijų, tuokart ir paminklą ge-riau godos, kada perplauks platuji oceaną.

Roosevelt'as ambasadoriui davė tru-pūtį suprasti, idant su tuo paminklu vo-kiecziai labai nesiskubintų, nes nežinia, kada amerikiecziai ant jo priėmimo bus pasirengę.

Gal delto Vilhelmas Didysis nesu-lauks matyti Washingtono mūrų, tai teip bus greicziausiai.

Balkanu pussalis.

Atsitikimai ant Balkano pussalio Au-strijos su Vengrija diplomatus ir kareiv-iszkus ratelius labai sujudino. Nieks negal užginti ir abejoti, kad Austrija kuogreicziausiai ginkluojasi prieszai turkus. Gelzkeliai į pietų-vakarinį Au-strijos kraszta nuo vagonų taritum lužta. Veža vis reikalingus kariaunai daiktus į Boshniją.

Sul-tonas teip-gi, kaip laikraszcziauose raszmo, sumobilizavojo 240.000 atsakanczių kareivijų, kuriuos macedonisz-kuose vilajetuose sustatė. Augsztoji

Porta su taja mobilizacija atsakancziai greitai ir slaptinagai sumobilizavojo. Su-traukimas tokio skaitliaus turkiszkos kariumenės į Macedoniją parodo, juog turkai apie Macedonijos reformas nė mislyti nemislija. Pasikelusius isz-smaugs, tuokart Serbija su Bulgarija bijosis ir nosių savo įkiszti.

Audrianopolijj ir Salonikuose Tur-kija turi kariaunos: 242 batalionų pek-sztininkų, 3 ir pusę divizijų raitelių ir 126 batarėjas. Konstantinopolijj stovi viens korpusas gvardijos, 95 batalionai ir 3 divizijos.

Finliandija.

Tos szalies žmonelės gal jau nema-tyts savo kraszte szviesos saulutės ir linksmyj ir giedrų dieny, kaip tai priesz kelis metus jie džiaugėsi. Maskoliszkas despotizmas suriszo jiems rankas ir ko-jas, antgalo ir liežuvius, kaipo lietu-viams prikals prie gomurio, kad savo prigimta kalba nekalbėtų, teisybės ne-pasakotų ir jos nereikalautų.

Tomis dienomis curas vienuolika augszcziausio tribunolo sudzių, m. Abo, nuo jų urėdų atstatė ir toj vietoj atsiun-tė isztikimus savo tarnus kacapus. Prie-zastim caro to pasielgimo buvo tas, juog tulas finliandietis padavė į sudą maskoliszkaį Abos gubernatorių už su-kėlimą pereinuose metuose vaidų ir kru-vinų piovinų tarpe nekurių kaimiecių. Sudas tą dalyką teisingai norėjo ap-svarstyti, bet kad caras teisybės, apsau-gok, Dieve, nemyli, visas sudzias nuo urėdo atstatė. Dabar zinok, žmogau, kaip turi gyventi ir kaip visur meluoti.

Rymas.

1 diena Kovo Popiezius Leonas XIII suszaukė pas save ant audiencijos 12 kardinolu ir ragino juos, kad po jo mirties, kuri gal netrukus prisartinti, su pasiszventimu dirbtų ant iszrinkimo Popieziaus ipėdino.

2 diena Kovo, kaipo dienoj savo gımimo, Popiezius szv. Petro bažny-cioj atlaikė szv. Miszias. Isz vienos Amerikos tą dieną gavo 400 telegramų su pasveikinimais.

3 diena Kovo atsibuvo 25-metinis jubilejus Popieziaus apvainikavimo. Toj dienoj isz visų kraszty pasaulės pribuvo per 70.000 pilgrimų ir apie 300 arcivyskupų ir vyskupų.

Kynai.

Parėina žinios, juog 500 ciesoriszkų kareivijų papuolė į kilpas, kurias Yang-Uinge pasikeleliai buvo pritaisę. Visi

kareiviai duobėse antsyk tapo užmuszti ir į neprietelių rankas jų visa amunicija papuole.

Valdžios raportuose pripažinta, juog provincijoj Kwang-Si judėjimas prislinko net prie provincijos Hunan. Vicekaralius iz Hunau ant savo provincijos rubežių iszsiuntė kariauną, idant pasikėlelius sulaikytų.

Tame kampe gero nebuvo ir, matomai, jau nebus. Reikės pagaliaus europieciams vėl prie to visko prisidėti teip kaip anais metais.

Isz visur.

Washingtonas. Angijios ambasadorius Washingtone, Sir Mich. Herbert, nuo karaliaus Edwardo apturejo du dideliu orderio kryžiu: svz. Mikolo ir svz. Jurgio.

Londonas. Gyventojai ant salų Fidži, karaliui Edwardui prisuntė prazymą, kuriame skundžiasi ant baltųjų ateivių, kad paskutiniai su jais kaip su vergais apsvaikszcioja.

Vienna. Viennoj pasimirė nuo nekuriu laiko sergantis placziai žinomas dainų kompozitorius Hugo Wolf.

Berlynas. Prusuose atsiranda 279 beprocių namų, kuriuose, pagal paskutinę statistiką, gyvena 70.829 beprocių.

Vienna. Nekurie dienaszciai pranesza, juog sultonas Macedonijoj reformas mažam ir labai norėtų įvesti, bet kad jam tam tikslui pinigų truksta.

Londonas. Raszoma, juog Saksonijos karalienės brolis, buvusis arcikun. Leopoldas Ferdinandas, praneszė savo tėvams, kad turis norą pasilikti oficierium Suv. Valstijų marininkystėj.

Peterburgas. 3 diena Kovo, Peterburgo „szvenciausias“ sinodas prisakė, kad tą dieną visose pravoslavuose cerkvėse atsibutų „molebės“ del atminimo baudžiaivos numetimo.

Kronsztadtas. Miesto policmeisteris, pulkauninkas Szafrov, neperseniai buvo apskystas už įvairias valdžios apgavytes, už ką kariszkas sudas jį nusudyjo ant dviejų metų į kalėjimą, su atėmimu rangų, titulu ir kitų tiesų.

Vienna. Raszoma, juog maskoliszkasis konsulis M. Rulvug, Mitrovicuoose albanieciais tapo nužudytas. Mitrovicų gyventojai prie įsteigimo (pereinuoose metuose) konsulato labai priesizinosi, bet tuokart kariauna juos sulaikė.

Caracas. Venezuelės tarpe saveš nesutikimai pamaži jau nyksta. Tas atsitiko dėl stokes valgio ir amunicijos. Nekuriose vietose pesztynės dar atsitinka, bet jau, matomai, pasikeleliai tvarką prazude.

Vienna. Ciesoriaus Pranciszkaus Juozapo palociuje viename isz sklepy atsitiko eksplozija. Darbininkai per neapsižurėjimą uždegė kelis patronus. Keli darbininkai tapo suzeisti.

Londonas. Kolonijų ministeris Chamberlain iszsirengė vėl į Pietinę Apriką. Anglitzki laikraszciai nežino jau nė kaip augsztinti savo ministerio ir jo tų kelionių.

Vienna. Karaliszko dvaro dainininkė Bavarijoj, Carola Berger, kuri ilgus laikus prigulejo prie operos Monachium'e, likosi czia arestuota už kieszeninę vagystą. Policija mena, juog tą su nesveiku protu padariusi.

Sofija. Turkija kuogreicziausiai mobilizuoja 3 korpusą. Visi kedifai po sztandarais suszaukti. Ant bulgariszky rubežių neperseniai tapo nusiusta 25.000 kariumenės.

Peterburgas. Tuli publicistai mena, juog pavasaryj karė su Turkija neatbutina. Maskoliai supranta gerai, kad ateinantį karė su Turkija bus sunkesnė, negut 1878 m., nes turkiszka kariauna daug geriau iszlavinta.

Moskva. Maskoliszka valdzia apie Macedonijos stovį laikraszciams uždraudė raszyti. Kijave ir Odesoj darbai tik verda. Prie ginklų paszaukta 100.000 kariaunos pirmųjų rezervų ir 180.000 antrųjų. Niekas nežino, su koku mieriu valdzia teip umai pradėjo mobilizuoti.

Londonas. Darbininkų judėjimas Maskolijoj vis didinasi. Labiausiai gyventojai judinasi apie Charkovą, Kijevą ir Odesą.

Tomis dienomis į Peterburgą pribuvo isz Simbirsko deputacija, suside-

danti isz žemės savininkų. Jie vidurinių dalykų ministeriui apreiszkė, juog gyventojai (muzikai) neduoda jiems gyventi, nes jie turi slaptingas draugystes ir sueigas. Ministeris kariaunos tuom tarpu nenusiuntė, bet tik policijai prisakė tvircziau pasznipinėti, ar tas visas teisybė.

Isz Amerikos.

Po szilubai tapo nužudyta.

New York. Tula žydelkaitė P. Meyerowitz 1 diena Kovo apšivedė su Ickum Kohn. Iszėjus jiemdvim isz sinagogos, kada turėjo sėsti į karieta, pagal seną paprotį juodu pradėjo berti avizomis ir senais czeverykais mėtyti. Tarpe tų kliksmų ir juokų tulas nekadėjas paleido plytą ir jaunąją ant vietos užmuszė.

Užmuszė apgaviką.

Lincoln, Nebr. 24 metų mergaitė stenografistka, J. Thomas, įėjus į Fr. Brodersono kanceliariją, isz revolverio ant vietos jį paklojo ir pati sau gyvastį atėmė. Toji tragedija atsitiko isz to, juog Fr. Brodersonas meilėj ją apgavo, o paskui atsisakė su ja apšvesti.

Meksike dzuma.

Mieste Mazatlan, Meksikos valdyboj, dzuma baisiai įsvieszpatavo. 12 tukst. ypatų miestą apleido. Nuo Gruodžio mėnesio nė viens garlaivis priplaukoj nesustoja. Kasdiena mirszta per 20 ypatų.

Episkopas Kozlovskis — protestonu.

New York. Ant susirinkimo bažnytinio protestonu episkopų klubo pribuvo netikėtai ir A. Kozlovskis isz Chicagos su savo sekretorium, buvusiuoju katalikiszku kunigu U. Jakimaviciu. Susirinkusiuju su aszaromis meldė, idant jį priimtų į protestantizmą. Jisai prisipazino, juog Chicagoj po savo globa turis per 80.000 lenkų, atsiskyrusių nuo katalikų Bažnyczios ir su gerais veljimais paskutiniųjų, kaip jis teipo ir tie lenkai nori priimti protestantizmą. Jo prisipažinimus Jakimaviczius patvirtino.

Toku budu episkopas Henry Porter labai nusidziugio ir Kozlovskį priėmė, o jo suklydusias aveles žadėjo ant busencijos, Bosto. ie, konferencijos priimti.

Sztai kas per avies galva tasai begėdis Kozlovskis.

Penkias savo moteris nužudė.

Indianapolis. Albert Knapp, kuris neperseniai tapo suaresztuotu, prisipažino, juog savo gyvenime jis penkias moteris jau nužudęs. Sako, žudęs be jokios tam tikros priežasties. Matomai geras pauksztis, kadangi kelis kartus už vagystę ir kalejime buvo tupėjęs.

Gaisrai.

Racine, Wis. Dirbtuvėj J. F. Case ugnis visiszkai pusę namo sunaikino. Bledies padarė ant \$100.000. Toje dirbtuvėje dirbo įvairias žemdarbystės maszinas.

Cincinnati, Ohio. Sudegė didis ant penkių gyvenimų namas prie pat operos. „Pike“ kasztų padarė per du milionu dol.

Bridgeport, Conn. Nauja su cirko žvėrimis szopa sudegė. Bledj padarytą apskaito iki \$100.000.

Didelės dirbtuvės.

Pittsburgh, Pa. Plieninis trustas kompanijos Jones & Laughlin pasizadejo izduoti 19 mil. dol. ant pastatimo naujų gelezies dirbtuvių. Dirbtuvės bus įsteigtos m. Lorain, Ohio, kame netrukus prie jų statimo 1.500 darbininkų gaus užsiėmimą.

Eksplozija kasykloj.

Springfield, Ill. Laike eksplozijos gazo kasykloj, prigulincioj prie Auburn ir Alton, trj darbininkai ir keli mulai likosi užmuszti. Ant laimės daugiau darbininkų nebuvo.

Negrđdėtas vandenio užliejimas.

Pittsburgh, Pa. Upė Ohio iszsiliejo ir visas žemesnes apiegardes paskandino. Per 60 dirbtuvių likosi dėl tos priežasties uzdarytų ir apie 39 tukstančiai darbininkų likosi be darbo.

Katinas kudikį užduosino.

Cleveland, Ohio. P. Sichler vienų metų mergaitę paguldė į vygę ir pati užmigo. Katinas užsilpo kudikiui ant burnutės ir atsigulė. Kada motina izbudo, kudikį atrado negyvą.

Suslmaiszė.

Mieste New Decatur, Ala., tulas W. Jones, atėjęs pas savo suziedotinę, atrado ją su broliu sėdinczią. Jones jos brolio nepazindamas, pamislyjo, juog tai antras jos koksai draugas ir abudu sėdinczių isz revolverio paklojo. Dasižinojęs, juog viskas iszėjo neteisingai, pats save nusizudė.

Ant streetkario užpuolė.

Los Angeles, Cal. Du nekadėju užpuolė ant streetkario linijos Angeles

Pasedena, kuriame atrado į 30 pasazierių. Bėgyj 10 minuczių visus pasazierius iszkrėtė ir paėmė į 600 dol., 15 laikrodėlių, žiedų ir kitokių brangesnių daiktų dingo.

Karvojaus laiszкаи.

Penklodeszimt pirmas laiszkaas.

Raszzydamas keturiodeszimt ketvirtame laiszke apie plagiatius, nė pamislyti nepamisljau, kad busiu priezastim humoristiszko atsitikimo.

Buvo sziteip:

Nekoksai ponas Szlekys (gyvenąs netoli Pittston'o, Pa.) isz mano laiszko iszvedė, buk vyskupas Baranauskas nė šąs autorium „Anykszczių Szilelio“; bet kitas ponas, nekoksai Pukas, užsišpyrė, kad yra tai „grynas veikalas“ a. a. vyskupo. Negalėdamu kits kito pertikinti, juodu sudėjo laizybas, pavėsdamo iszriszimą klausimo p. Szernui, „kurs geriausiai tuos daiktus pažįsta“. Žinovas ant uzklausimo atsakė sziteip:

„Vyskupas Baranauskas yra vienu isz geresnių lietuviszkų dainių, mažai yra tokių, kurie tame su juo galetų lygintis. Todėl „Anykszczių Szilelį“ jis nerekalavo semti nuo prastesnių, bet pats jį paraszė.“ (Lietuva, No. 8.)

Isdavus tokią isztarmę Chicagos krivių-krivaicziui, ponas Pukas laimejo vieną dolerį, kurs nuskambėjo reikalams besimokinancios jaununenės. Paibaiga gera, nors visas atsitikimas juokingas.

Juokingumas guli tame, kad visi trj gincijosi ir sprendė, nezinodami gerai, apie ką eina. Ponas Szl. regimai yra mano prietelis, tvirtai tiki kiekvienam mano žodžiui ir pasiremdamas ant mano autoriteto tvirtina nebutniekius; ponas Pu. yra regimai mano neprieteliu ir netiki nė vienam mano žodžiui; ponas Szernas... kaip tai pasakyti... na, ponas Szernas nesuprato nė anų ponų. nė manęs.

Asz rasziau aizskiai sziteip:

„Kas, paveizdan, nemato, juog „Anykszczių Szilelis“ yra paraszytas po įtekme Mickevicziaus „Pono Tadeusz“; vienok kas iszdrj pasakyti, kad garbus musų poetas buvo plagiatorium?“ („Žv.“ No. 2, p. 22.)

Mano žodžiai aizskų ir suprantami: vyskupas Baranauskas neyra plagiatorium ir savo zinomo veikalo nestemė „nuo prastesnių“, bet „Anykszczių

Szilelyje“ visgi jauste jaučiasi įtekme Mickevicziaus. Poetui to niekas nelaiko už piktą, tuo labiau, kad vyras, kurj savo poemoje sekė, buvo Mickeviczius, tas didis Adomas Mickeviczius, kurj ponas Szernas per apsirikimą ar nesusipratimą pavadino „prastesnių“ už musų Baranauską. Vienok mano aizskų žodžiai tapo įvairių žmonių suprašti kitaip, ir iszėjo komedija.

Ant nelaimės ne visi nesupratimai ir nesusipratimai pasibaigia teip, kaip virszprvestame gincze už „Anykszczių Szilelį“. Skaicziau vakar dar pasakaite Czechovo apie tai, kaip nekalta kalba apie elektriszką szviesą pasibaigė barniu ir iszvivimu užvestojo tos kalbos isz namų. Kokios kartais isz nesupratimo iszeina negeistinos pasekmės, žino visi kalbėtojai, diplomatai, laikrasztininkai vadovai ir kiti prakilnesni žmonės. Atsimename juk dar, kaip daugelis tautiezių kėlė protestus ir kitokius triuksimus darė dėl nelemto praszymo pas carą, kad butų leista Maskolijoje lietuviszka spauda; kaip „Motinėle“ buvo (ir yra) iszjuokiamą dėl nesupratimo jos siekių...

Gana pavyzdzių; pasakysiu tik, kad ne viena aszara per veidus nuriedėjo, ne vienas geras užmanymas sugriuvo, ne vienas tautiszkas darbininkas atszalo nuo darbo, ne vienas talentas sunyko delto, kad jų žodžiai, jų siekiai, jų darbai ir pasistengimni tapo suprašti kitaip, nekaip juos suprasti reikėjo.

Man rodosi, kad ant svieto visi barniai, apsznekėjimai, neapykantos ir visokie antagonizmai kyla isz didesnės dalies dėl nesutikimo charakteriaus, skriaudų ir tt. Kiek nedorybių pridaro „liezuviai“, visi žino. Jeigu nebutų „lie-

Daugiau kaip
30 metus iszmėgintasi
Dr. RICHTERO
wisam owietul zinomas

“ANKER” (Onkarinis)
PAIN EXPELLER.
yra geriausia gydymo oio

**Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgelos,
Strenu Skaudejimo ir tt.**

ir wisoktu Rheumatizsku
skaudejimu.

us 26c. ir 50c. pas wisus
aptiekorius arba pas

F. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

žuvių", jeigu kiekvienas turėtų tikras žinias apie kitų žmonių intencijas, persitikrinimus, pasielgimus, idėjas ir žodžius, tad nors visiško sutikimo nebūtų, vienok būtų svarbiausias dalykas: — pagodonė svetimų ypatos.

Dabar-gi kits kito nesuprantame arba nenorime suprasti. Nedoriausiai vienok yra tie, ką kitus supranta, vienok leidžia „liežuvis", t. y. tyčia perstatinėja kitus žmones netikroje šviesoje. Tokie vyruciai neturi doros pajautimų ir del kokių nors siekių (tanksiausiai savo ypatiszkų arba savo partijos) visados yra pasirenkę skriausti artimus.

Apie tokius czia nekalbu.

K a r v o j u s .

Svetimos Nuomones.

„Darbininkų Viltis“, ta pati „Viltis“, kurią „Žvaigždė“ bereikalingai isbarė už „tris kapus“, 7-me numeryje raszo apie „Motinėle“ ir „Auszra“. Abidvi draugysti, zinoma, yra geri, nesiskiria kita nuo kitos nieku, tiktai tuo, kad viena yra kuniginė, kita svietiszkų inteligentų. Tai-gi, teisybę kalbant, turėtų abidvi susilieti į vieną, bet to įvykdyti dabar dar negalima, reikia palaikyti, kol vaidai tarp partijų pasibaigs.

Na, vaidai teip greitai nepasibaigs; nepasibaigs tolaik, kol mūsų partijos nepatirs, ko jos paczios nori ir ko kiti nori. Dabar „tautietis“ arba „klerikalas“ (tai mat jau susilyginome tame atžvilgyje su prancuzais), nors jam galvą kirsk, nepasakys aiskiai, ko jis nori: jis žino tiktai, ko jis nenori — nenori pasiduoti savo prieszui. Koks-gi sutikimas gali būti tokiose aplinkybėse? Ko vadovais partijų bus Medekszos, kuriems vienas pasakymas, kad pav., kunigų pareiga yra ginti tikėjimą, iszrodo ant didžiausio prasakaltimo (sic), — tol nė sapnuoti negalėsime ne tik apie sutikimą, bet net szioki tokį sugyvenimą.

Mus, katalikiszką partiją kaltina, buk esame neprieteliais viso to, kas tėvynei yra naudinga. Pasakysime, ant to, kad nors ir padarome kartais klaidą, bet stengiamės ją atitaisyti tuojau, kaip ją pamatome. Tame atžvilgyje stovime augscziau už savo prieszus, kurie mato savo klaidas, bet jų tyčia netaiso, bile tik mums labiau įgristų. Męs nesisten-

giame ardyti svetimų gerų užmanymų ir jų nepeikiame. Musų prieszai tą daro visur ir visados. Paimkime kad ir tą paczią „Motinėle“. Ar kas isz tautiecių ją giria, ar kas szelpia, ar kas jai pritaria? Ne, tik iszjuokia ir pravarčiauoja. Neyra juk paslaptim, kad ir „Auszra“ užsineszė prieszginiaivimui „Motinėlei“. Vienok męs užtai nesu-pykome, atpencz, pasveikinome ją su tokiais pat gerais velijimais, kaip ir „Motinėle“. Męs lygsziol laikome „Auszra“ už „Motinėles“ seserį ir džiaugiamės isz jos bujojimo, tik nesmagu mums, kad jaunesnėji sesuo yra nekurių laikraszczių keliama į padanges, o „Mot.“ zeminama, isz ko pasirodo noras padidint' vieną draugystę kasztais kitos. Sztai tokios negražios ir pasalingos konkurencijos męs nemėgstame, ir kol ji bus varoma, tol sutikimo tarp mūsų nebus.

Tautieciai turi pasirupinti pirmiau pasidaryti džentelmonais, kad apie sugyvenimą su jais galima būtų snekėti. Ne skirtumas nuomonių mus prie barnių veda, bet skirtumas apsiėjimų, taktikos ir doriszkų pajautimų.

Redakcijai „Varpo“ tikejimas labai rupi. 12-me num. pereitų metų ji net pasipiktino, kad projekte programo Lietuvių Demokratų Partijos yra apleistas klausimas „labai svarbaus kultūros faktoriaus — tikejimo“. Ko redakcija nori nuo Demokratų Partijos, ar kad pareikalautų liuosybės tikejimo, ar kito ko, tai giliausia jos paczios paslaptis; mums gi akya iszgristi, kad „Varpo“ redaktorius teikiasi dar tikejimą laikyti už „labai svarbų kultūros faktorių“. Tarp „Varpo“ draugdribių rasime tokių, ką tikejimą laiko ne už kultūros, bet už apjakimo faktorių. Na, tegul sau laiko, bet „placzios žmonių minios“ ir pats redaktorius jų neklauso, ir tas apsiresizkimas yra mums smagus. V.

Juokai.

G r e i t a .

Tarnaitė nusiduoda į savo ponios miegstubę ir poniją sveikina su naujais metais.

— Kaip tai — klausia ponis su nuosteba, — juo szandien dar turim vos 29 Gruodžio ir iki naujų metų tris dienos, o tu dabar mane sveikini?

— Sztai teip — atsako tarnaitė — ponis nuolatos ant manęs pyksti, kad asz kartais nors viena minuta pasivėlinu

Pajieszkojimas.

Pajieszkau Jono Zigmanto ir Vincento Zigmanto, Suvalkų gubernijos, Naumiesczio pavietz, Sintautų gmino. Jie patys, ar kas kits juos zinantis teiksis duoti žinią ant antraszo:

Frank Jodaitis,
Baldwinsville, Mass.

Reikalingas

jaunas lietuvis nuo 17 iki 22 metų i aptieką, kaip aptiekiorizskas mokintinis. — Turi būti pagineszės pradinius mokslus. Gali atzinuokti ir toks, kuris nemoka anglizskos kalbos. — Antraszas:

Dr. A. L. Graicunas

167 West 18-th Str.

Chicago, Ill.

TEMYKIT, LIETUVIAI!

✠ Lietuviszka fotografiju dirbtuve ✠

370 Bedford ave. 370, Brooklyn, N. Y.

antras namas nuo naujojo tilto.

Savo mokslus pabaigiau Vilniuje, o paskui dirbau garsingiausiose dirbtuvėse užrubėžj.

P. Hurdus.

SERGANTIEMS

Gvarantuojame pilna iszgydyma.

Pasiektingiausiai gydas visokiems paupesiams ir pavirzliams ligas, kaip antai ligas scielines, plaucziu, inkstu, pilvo, galvos skaudėjimas, silpna atmintis, druskaška nusiilpima, lytiniskas silpnybes, szelivuma, sutinima, vezis, klysoje pas moteris, kraujavima ir t. t., nervu ligas, podagra, reumatizma dsnitima, paralyziu ir t. t. Praszalio gumla, gydas gimdyvos ligas, visokių sutinimų etc. Neriziskas ligas gydas su pagalbos geriausia sioktaszku prietaisais.

Iytiniska dsnitu ligas

iszgydas per keletis dienas, kraujo nu-suodyjimams, odos ligas, artemis begima, žalsdas gerklėj ir burzo, nosy, akys ir ausys, netiksima vyrtikuma, lyciu analizejimams ir t. t. gydas kuopasiektingiausiai ir gvarantuojame pilna iszgydyma. Chro-nickas ligas yra nuo specializskamtu. Gyvintinbio svarbiaus. Nuodugna iszgeramavimas ligosiu ir jo iszgydymas — tai yra mano priderata.

DR. LANDES

Septicinis specialistas.

134 E. 24-th ul., kampas Lexington ave., NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vakaro, Nedeljoms nuo 8 ryto iki 4 po pietu.

Nogalinti analizikai atitinkanti, gali parasyti lasizka; botinai reikalaujame pasielimo isitikejimo.

Sveiku visokiems kalbos. Turis prakaita Lebanon Bellevue Post Graduate University Hospital. Direktorius Medicinisko Instituto,

THE LITHUANIAN WEEKLY

„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —

223 Roebing str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed.

„ZVAIGZDE“

P. O. Box 17, Station W, Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis

„ZVAIGZDE“

Išleista kas CZETVERGAS.

Kaszuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50,

Anicetas Baltiejus, Dažliruojas

Korespondencijas ir laiszkus su plulgais adresuokitti

„ZVAIGZDE“

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 480 WILLIAMSBURG

Korespondencijos.

New York.

Garbus „Zvaigždės“ Rėdytojai!

Meldžiū į savo laikraštį patalpinti kelis žodžius, kuriuos čia visuomenė sulasinėja.

Gyvenu New Yorke ir priguliu prie sv. Juozupo dr. stės (Brooklyne). Ant salės po No. 103 Grand str., 3 diena Kovo, vakare, buvo mūsų susirinkimas. Meetingas buvo laikytas tulame iš to namo kambarių, nes ant salės tą vakarą turėjo atsibuti „garbingos“ (teip visi laisvamaniai vadina, o „Vienybė“ net ir spaudina) daktarkos Želvienės prakalbos. Žingeidumas mane apėmė paklausyti tų prakalbų. Atlikęs savo prie dr. stės reikalą, įlindau į salę. Susirinkusiųjų tik keli desėtkai buvo. Apsisukęs norėjau išeiti, bet išgirdau, kad kas tē kur skambtelėjo. O-gi žiūriu, juog ant platformės „profesorius“ Rinkeviczius su savo orkestra (?) tik striunas taiso. Dieve saugok, atsidusau, neįau-gi Žilvienė užsimanė sžokti, ypacz dar Gavėnioj. Na, tas teip ir buvo. Po prakalbų Želvienė nemacziau ar sžoko, ar ne, bet užtai jos garbintojai diktokai patrapšėjo. Visų sžokikų pasakycziau ir pravardes, bet kam reikia. Juos ir beto visi Brooklyno sžunes pažįsta. Norėjau išgirsti prakalbas ir valandėlę salėj susilaikiau. Nuo kitų

dasigirdau, juog daktarka atsibaladojo ne viena, bet su dviem pagelbininkais. Viens išz Newarko (pravardės nesaky-siu), o kits, nagi p. Tareila išz Waterburio. Netrukus prasidėjo prakalbos. Daktarka kalbėjo arti visą valandą. Savo kalboj susirinkusiems ji daugiau nieko nepasakė, kaip tik d-rą Sžliupą išz-gyrė. Nepamirszo nė Sžliupienės. Sako, tik jiedu (supr. Sžliupas su savo moterimi) czia, Amerikoj, lietuvius nuo lenkų atskyrė ir atgaivino. Kalbėjo ir apie susivienijimus, abiejų nepeikė, tacziaus atsiskyrusį laisvamaniszką išz-kėlė į padanges, juog jis esąs perdaug teisingu! Nelemtos jos pasakos užsi-baigė. Pasirodė išz Newarko kalbėtojas, kuriam net patys laisvamaniai su-kutį uždarė. Sako, dar truputį apsi-szviešk, tai tuokart zengk ant platfor-mės. Treziuoju buvo Tareila. Laisva-maniai sulaukė ko nelaukė. Negirdėtas daiktas, toks garsuolis kalbėti nemo-kėjo. Visi tik juokėsi, ne teip išz jo kalbos apie New-Yorko žydus, bet la-biausiai išz jo nesubrendimo. Nabagas ant pirszto turėjo žiedą, kuris it sidabro ledinga priesz susirinkusiųjų akis tik žeravo. Prakalbos pasibaigė, prasidėjo sžokiai. Dar nekadėjai teisinosi, juog jie Forest Cityje bažnyczioj netrepšėjo. Kam muilinti akis, visuomenė dabar persitikrino išz jų „apszvietos“ ir „tei-singumo“. Judosziais buvo, tokiais ir pastips, bet mūsų szvento tikėjimo ir tautos neduosim griauti. Buvo geras rodos davikas ir žaltys, kad rojui Jievai pasiulė uždraustą vaisių. Paklausė ir žuvo. Teip dabar atsitinka ir tiems vi-siems, kurie visų šisitautejusių apgavi-kų ir dieviųjų klauso.

Be abėjō „Vienybė“ su „Lietuva“ prakalbas išzgyrs dar daugiau, negut kaip reikėtų, ir pasakys, juog žmonių pilnuntelė salė buvo. Teisybė, buvo pilna salė, bet tik bėgyj bertainio laiko, kadangi, kaip užsiabaigė dr-stės meetin-gas, visi suuzė į salę ir prakalbas su-maiszė.

J o n a s.

Minersville, Pa. Gavenios pirmutinį nedėlią Minersvillės lietuviszkoje bažnyczioje apvaikszciojome 40 valandų atlaidus. Mūsų bažnytelė da pirmą sykį matė savo sienos tokią iszkilmybę! Rupintasi todėl, idant toji iszkilmybė kuograziausiai iszeitų. Neturtinga da mūsų bažnycia, sunku ją parėdyti kaip kitus matome, vienok ir teip buvo daug,

kas jos padabinimui buvo padaryta. Visiems labai patiko parėdymas alto-riauas, kuris buvo apszvietas zvakių daugybe. Oras per visas tris dienas buvo gražus, todėl daug žmonių suel-davo ant dievmaldystės, ypacz ant Miszparų. Nemažai ateidavo ir svetim-tauczių — vokieczių ir airių, kuriems viskas patiko. Labiausiai airiai teibė-josi, kad „polanderiai“ teip greib su-spėjo įsitaisyti savo gerą giesmininkų chorą ir sugeba iszkilmingiau apvaikszcio-ti 40 valandų atlaidus, kaip jie.... Mat, pas airius vakarais nėra Miszparų, tik kalbama szv. ražanczių, užtai nėra jau tokios iszkilmės. I atlaidus atvyko szeszi svetimi kunigai: S. Pautienius išz Mahanoy City, A. Kaminskas išz New Philadelphia, Pa., A. Milukas išz She-mandoah, Pa., V. Staknevyczius išz Mt. Carmel, Pa., M. J. Małuseckis, lenkisz-kas kunigas išz Reading, Pa., ir J. Gorman, vietinis airių kunigas.

Pamokslus lietuviszakai sakė: kun. A. Milukas ir kun. S. Pautienius, o lenkisz-kai: kun. J. Małuseckis ir kun. V. Staknevyczius. Labiausiai mums vi-siems patiko kun. A. Miluko pamokslas, kurį sakė užbaigiant dievmaldystę.

Dabar tik apsziaurėjome, kad mūsų bažnytelė yra per maža, kad kur-kas ne visi, kurie per atlaidus norėjo įeiti į bažny-czią, galėjo į ją sutilpti. Pereitą va-vsarą, kuomet daugumas dėl straikų buvo iszvažinęję į kitas vietas, mēs visi su-tilpdavom: bet dabar, aniems sugrįžti ir daugeliui szviečių privaziavus, turė-tume pamislyti apie ruimingesnius Die-vo namus.

Darbai apie mus mainose eina gerai, merginoms teip gi vienam fabrike atsi-darė daugiau darbo, nes ji padidino; todėl, pasididinus skaitliui mūsų para-pijonų, galėsime bažnyczios reikalus geriau aprupinti. A. S.

Susivien. L. R. K. reikaluose.

Prie Susiv. L. R. K. Amer. naujai prisiraszė sekanczios ypatos: Prie Gedimino Kliubo, Philadelphia, Pa.:

Ignas Mikeliōnis

Ignas Lepa

Bronislava Delkevciene

Ignas Skubris

Tadeusz Doczkus

Prie 11 kuopos, Waterbury, Conn.:

Magdė Adomaitiene.

Prie 7 kuopos, Pittston, Pa.:

Motiejus Slavickas
Juzė Slavickienė

Persikėlė iš 8 kuopos, Cleveland, Ohio,
į naują draugystę Vyskupo A. Bara-
naucko, Cleveland, Ohio, No. 50.:

Nikodemas Martiszauckas
Viktė Martiszauckienė
Kazys Varseviczia
Alena Varseviczienė
Jonas Vitkauckas
Pranas Kulikauckas
Ona Kulikauckienė
Motiejus Urbszaitis
Juozas Urbszaitis

Prie 3 kuopos, Elizabeth, N. J.:

Jonas Kaczionas
Kazys Grumblinas
Juozas Sikorskas
Jonas Kugis

Prie 28 kuopos, Luzerne, Pa.:

Ona Mickeviczienė
Pranė Ivazsauckienė
Juzė Radziuniene

Prie 49 kuopos, Reading, Pa. (nauja):

Mikas Bendoraviczia
Juozas Lukoszeviczia
Antanas Kerszis
Jonas Jarmoska
Povylas Szlapikas
Jurgis Diczpinigaitis
Antanas Juoczonis
Simas Sanuolis
Antanas Jekuczonis

Prie 51 kuopos, New Phila., Pa. (nauja):

Jonas Sirunaviczia
Ona Sojeckiuė
Piuszas Blaudziunas
Juozas Sztikauckas
Julionas Guzauckas
Jonas Vingis
Jurgis Lietuvnikas
Peliksa Jovaitis
Juozas Raczkauckas
Pranas Norbutas
Jurgis Daukszis
Silvestras Szeris
Martinus Petukauckas
Jackus Czerniauckas
Jonas Junaviczia
Jonas Jankauckas

8 me., „Žvaigždės“ numeryje pasa-
kyta, juog Ona Suszinckienė prisirasė
prie 40 kuopos, Shenandoah, Pa., o
reikia, juog prisirasė prie dr-stės Vysk.
Valanciaus, Shenandoah, Pa.

Centr. sekr. J. Kasulaitis.

Kad namas ir dar toks mažas butų,
kuriam gyvenant, vis bus dar vietos ga-
na dėl plėčkos anker Pain Expeller.
Reumatizmas, sąnarių sustingimas ir ki-
tos ligos ir skaudėjimai išvien tinkas,
szitas yra tam liekarsta. 25c. ir 50c.

Kas atlygis?

P. Žmogus savo negeroje knygutėje:
„Ar katalikas gali būti socialistu?“
sako, kad „Ukininkas“, „Vienybė“ ir
„Lietuva“ visados raslo ant kunigų
teisybę ir tai, girdi, delto, kad katali-
kiskas tikėjimas liepia visados raszyti
teisybę. Pažiūrėkime, kaip tie laik-
raszciai pildo prisakymą katalikiszko
tikėjimo.

„Lietuvos“ num. 7-me yra kore-
spondencija iš Plymouth'o, vuginanti
kun. J. Žilinską ant kelių tuksanzijų
dolerių. Tai mat neva parapija iszty-
rusi tokias kunigo vagystes tiktai pa-
skutiniame la'ke.

Sztai Plymouth'e ir maži vaikai žino,
kad jokių pasisavinimų parapijos pinigų
nebuvo, kad apie juos buvo dar seniau
paleidę liežuvius keli laisvamaniai, no-
rėdami pasėti nesutikimus tarp parapi-
jonų. Bet užteko peržiūrėti atskaitas,
kad visiems pliauskėjams uzdaryti
burnas. Atskaitos buvo peržiūrėtos ir
atraszto teisingos netik parapijonų ir
airių kunigo, bet dar pfe! žydo-advokato
isz Wilkes-Barre'iu.

Seni tai dalykai, apie kuriuos Ply-
mouth'e niekas jau neszneka. Bet pa-
sitaikė teip, kad kun. Žil. eina į Bosto-
ną ir bostoniečiai, norėdami susitaikyti
su arcivyskupu, ketina apraszyti bažny-
cią ant vyskupo. Plymouth'o tautie-
čiai suriuszo: gelbėkime, girdi, vienai-
tinį tautiszko savastį Bostone!... Ir
sztai tie patis Plymouth'o liežuvininkai
dūi! korespondenciją į „Lietuvą“ (i
„Vienybė“ bijojosi, nes tai ant vietos,
gali būti bėda) apie kun. Žil. neva va-
gystes, kad sukeltų neužsitikėjimą prie
jo pas bostoniecius. Boston'o vyrai,
girdi, patyrs, koks kun. Žil. yra pauk-
sztis, ir netikės jam, paskui idant galėtų
be jokios bėdos jį pavaryti isz parapijos,
jeigu užsimanys, neraszys bažnyczios
ant arcivyskupo. Teip bent mislija
kun. Žil., nes kitaip isztiesy sunku butų
suprasti, delko tautiečiai nė isz szio nė
isz to užsimanė nuplėszti garbę kunigui,
kurį dar laiko nekaipo už „savą“

Akyvi isztiesų tie ponai tautiečiai.
Praneszk tiktai apie jų nedorus darbus,
pasakyk, pav., kad Alvitienė grajijo, o
Zecerkevicziai szoko Girmiesczio baž-
nyczioje, kad Žiemskis, Navikas, Kan-
delmonas, Paraila, Szeszliongis ir kiti
stulpai laisvamanytės ir socializmo ap-
sivogė paprasciausiu budu, kad Czere-

pokiene bevaistininkaudama, iszvarė isz
szio svieto keletą ypatų ir tt. ir tt., —
tad riksmams ir protestams nebus galo:
melagystės, užsipuldinėjimai ant nepa-
tinkamų ypatų, denunciacijos!... (Su-
lygink žodžius Varguolio, straipsnelyje
„Laikas susiprasti“, Liet num. 8.)

Bet sulyg p. Žmogaus doriszko su-
pratimų nevalia iszrodinėti pikty darbų
vientik tautieczyų; su kunigais kas kita:
ant jų reikia raszyti kiek tik lenda, o
kur nėra prie ko prisikabinti, tē reikia
ką norints prasimanyti, kaip virszminė-
toje korespondencijoje priesz kun. J.
Žilinską.

Su kun. Žil. dar tiek bėdos: yra juk
sudai, kurie melagingą „Lietuvą“ pri-
vers atsaukti savo melagystę, jeigu to
isz liuosu noro nepadarys; bet reikia
turėti stacziai szeszko szirdį, kad užsi-
puldinėti ant ypatos, žinant, kad ji už-
sipuldinėjimų negirdės arba priversti
juos atsaukti negalės. Tokia auka
„Lietuvos“ pasalumo ir niekszstės
yra kun. B. Szlamas, priesz kurį „Lieu-
tuva“ num. 8-tame patalpino melagin-
gą korespondenciją, be jokių pasargų.
Juk jeigu Londono „apszviesti“ laisva-
maniai apvaginzo kun. B. Szlamą ant
540 svarų, tai ir aklas gali matyti, kad
tai koks ypatiszkas kersztas. Melagis
Meszkinas („Liet.“ korespondentas)
aiszkliai raszo, kad per dvejus metus
bažnyczios reikalams susirinko 840 svarų
(4200 dol.), uzmokėta už bažnycią
300 svarų (1500 dol.), bet kur pasiliko
kunigo ir bažnyczios užlaikymas? Jeigu
kun. Szl. ėmė 4 sv. ant sąvaitės (per
2 metu pasidaro apie 400 sv.), jeigu ki-
tiems bažnyczios reikalams iszleido 140
svarų, ar tai buvo pasisavinimas
parapijos pinigų? O begėdi korespon-
dentes, spangi ar klastinga „Lietuva“!..

Kas už tą skriaudą kun. Szlamui at-
lygis? „Lietuvai“, kuri teip mėgsta
raszyti priedus prie nepatinkamų sau
korespondencijų, reikia, vardan kad ir
laikrasztytės etikos, paduoti keletą pa-
aiszkinimų apie Meszkinio korespon-
denciją, nors tai butų truputį per velu. Me-
lagystės joje metasi paczios į akis, ir
„Lietuvos“ redaktorius negali apsi-
mėsti, kad jų nemato.

Brooklyn, Vas. 26.

Idorius Berzins.

Rymas nelaimė ir džiaugsme.

— Labai blogai tėteli. Ar nėra Teresės?
— Nėra, vaikeli. Teresė bus daugiau valandos, kaip išėjo į šv. Jono Lateraniškojo bažnyčią. Kazin, ar pagrįs? —
dadurė senelis su sunkiu atsidukėjimu.

— Teip, tėtul'. Pavietrė vis labiau platinasi. Pasakoją, kad jau pasiekusi net ir popiežiškus rumus ir daėjusi net prie paties Popiežiaus.

— In Popiežiaus rumus? — paantrino su nuosteba senelis. — Teip, teip, mirtis mielaširdystės nepazįsta ir jokių rūbežių neturi. Ima senus ir jaunus, turtingus ir varguolius. Ir visos krikščionystės Tevas prieš ją negali būti be pavojaus. O kad Viešpats Dievas ant mūsų susimylėtų, nes kas su Rymu atsitiks, kada Pelagius II akis užmerk, jau apie tai suprasti negaliu.

— Ir aš teip-gi nežinau, tėve Carnoro — sušuko tulas tvirtas vyras, turintis per 40 metų amžiaus, kuris umai duris adarė ir į kambarį įžengė. — Labai blogai, pavietrė kasdieną vis daugiau aukų veržia, ir jeigu permainos jokios nebus, Rymas netrukus paliks tik dideliu kapinynu.

— Del Dievo, nekalkėkit teip — prašė jauna moteriškė, spaudžama prie krutinės savo kudiškį.

— Skambina varpais šv. Petro Bažnyčioj! Ar girdite? Šv. Tevas numirė.

— Numirė, numirė — pašaukė visi sykiu. — Šv. Tevas jau numirė.

— O Dieve, Dieve! — šaukė Carnoro. — Aš velyčiau vietoj jo savo gyvenimą paaukaui! Kas dabar bus su nelaiminguoju miestu! Juoda mirtis jo rumuose dabar vientiki riokso, Longobardai prieš vartus, Arionai iš visų žalių!

— Ar girdejota, tėve, Alena? — sušuko tula vidutinio amžiaus moteriškė, be dvasios įpuolus į kambarį. — Šv. Tevas, dievobaimingas Pelagius mirė. Džuma jį nuskyntė. Dabar mums jau jokios pagalbos nėra! Šiandien dar aš Rymą apleidžiu, nors tėtulis, nežiurint ant mus prašymų ir pasilikty, kad tos ligos pasilikti auką?

— Alena pasiliks čia ir tu, Teresa, — atsakė tvirtai senelis. — Teip čia, kaip ir visur, Dievo rankose pasiliekam. Rymo likimas, yra mūsų likimu.

— Bet pavietrė, tėve, pavietrė.....

— Jeigu Dievas teip nori ir teip valdo, tai ir kur kitur budami nuo jos neišbėgsim. Alenos vyras čia tur savo duonos kasnį, bet ateina Gabrielius, jau aš jo ir žingsnius girdžiu.

Ir ištikro ant slenkščio pasirodė juodaplaukis vyras, kuris pirmiausiai pasveikinęs senelį, o paskui moterį ir kudiškį, tarė:

— Jau aš matau, juog apie viską žinote..... Tai ir dievobaimingas Pelagius puolė auka. Žmonija jau raudojimuose. Visur matyti žmonių burius vaitojančius, tarpe kurių ir vežimai be jokio perstojimo su numirėliais tik važioja. Kur tik akim pažvelgsi, visur tik lavonai ir lavonai. Liudnas regėjimas.

— Vargingas Gabrieliau — prabilo Alena, prisartinus prie vyro ir pasodinus ant jo kelių kudiškį. — Nors valandėlė buk tu kantresnis; aš tau nors pieno stiklą atnešiu.

Tetulio ausis dagirdo tuos žodžius.

— Eik, Terese, — atsikreipė prie dukters. — Dideliu skuriniu mašė yra dar truputis vyno, atnešk, visi sykiu išsigersim, gal but mums truputį ir palengvės.

II.

Naujas rytas Ryme išbudo ir vėl ant giedro dangaus saulutė užkaito. Bet šiandien gatvės tuščiomis jau nebuvo, priešingai prisipildinusios nesuskaitomomis miniomis žmonij.

Senis Carnoro vėl tą dieną savo stubelę sėdėjo. Apie jį Teresė sukinejosi.

— Ar negirdi to ant gatvių kliksmo? — užklausė senelis. — Kas tų galeitų buti?

— Jau nuo seniau aš tuos kliksmus girdžiu — atsakė dukte, — bet nežinau, kas tų butų. Gal but žmonės ant gatvių susirinko, teip kaip anuos metuose laike bado, idant senatorių turtus iš palocių plėšti, nes visi senatoriai miestą apleido. Jeigu turi jau varguoliai mirti, tai privalo prieš mirtį nors sočiai pavalgyti ir atsigtirti. Popiezius mirė, tai jau ir tvarkos nėra. Norėčiau kad antgalo Alena jau su kudiškiu pareitų.

Tuomtarpu pasirodė Alena su kudiškiu ant rankų ir sušuko:

— Ar žinot? Gregorius paliks Popieziūm!

— Ką? Gregorius? — paklausė Carnoro ir saldus nusišypošojimas ant jo lupų atsirado.

— Gregorius, Benediktinų opatas? — pašaukė ir Teresė.

— Teip, Gregorius dievobaimingasis, šventas Gregorius, kaip jau jį šiandien žmonės vadina — pridėjo Alena. — Gabrielius-gi dabar išėjo į miestą, idant tenai apie daugiau ką dažinoti. Neatbutinai jis artesnes žinias mums parneš.

— Jeigu opatas Gregorius Popieziūm pasiliks, viskas ant gero dar gali pasibaigti — kalbėjo Carnoro galva linguodamas. — Istabus dalykas, aš apie jį visiškai nemislijau. Yra tai vienutinis žmogus, kurio ranka gali but tvirta, kad šiuose persekiojimū laikuose valdyti Kristaus Bažnyčią. Gregorius visus apmalšys ir visai pasaulei ramybę sugrąžis.

Vėl durys atsivėrė ir Gabrielius išbalės ir drebantį duryse pasirodė.

— Na ir kas? — paklausė visi sykiu.

— Duokit man atsikvėpti, visi mano sąnariai dreba, ne pats nežinau kame aš esu.

— Kas atsitiko? Sakyk, Gabrieliau!

— Antanas, o, Antanas, kuris dar vakar su mumis sykiu gerė vyną, kuris visada ant savo sveikatos buvo atsakančiu, aš jį mačiau ant vežimo visiškai persimainiusi, vos pažinau; jis pereitą naktį lavonus ant kapinių vežiojo.

— Antanas, toksai tvirtas vyras, nuolat linksmas!

— Vakar dar sveikas ir tvirtas, šiandien jau žaltas ir ant morų! Baisybė!

— Aš bučiau greičiau pribuvęs — kalbėjo Gabrielius, — kad ne Antano išveizda. Visiškai susimaišiau. Bučiau su džiaugsmu širdį pribuvęs, nes senatas, žmonės ir dvasiškija vienbalsiai Benediktinų opatą Popieziūm išrinko. Ar girdite balsus ir kliksmus: Lai gyvuoja Popiezius! Lai gyvuoja Gregorius!

Visi nutilo, o Carnoro iškėlė rankas ir tarė:

— Padėkavokit Dievui, vaikeliai, kad davė mums tokį gerą ir šviesų piemenį.

— Lai gyvuoja Gregorius! Lai gyvuoja Popiezius! — vis labiau ant gatvių balsai skliedo.

— Lai gyvuoja Gregorius! — sušuko ir Gabrielius ir nuo kedės pašoko.

Pamiršo visi jau ir apie pavietrę, apie baisų pavojų ir naujas vilties spindulėlis į visų širdis įsigavo.

— Buk sveika, Alena, ir tu, tėteli — pašaukė Gabrielius. — Bėgsiu į šv. Andriejaus klostorių, idant tų Gregorių, naują Popiezių, pasveikinti. Lai gyvuoja Popiezius!

Bėgyj kelių minučių Gabrielius atsirado jau ant gatvės tarpe siubuojančių minijų žmonių, kurie be palovos rinkosi ir skubinosi prie šv. Andriejaus klostoriaus.

III.

Visas Rymas baimės ir mirties miestas, bėgį vienos nakties persimainė į miesta liksmybės ir gyvybės. Vietoj vežimų, vietoj lavonų, visose miesto dalyse, galima buvo pamatyti tik tylinčius žmones, tačiau pilnus vilties ir džiaugsmo. Teip kaip bažnytinė iškilmingoji šventė, viso miesto gatvės buvo išklotos kvietkomis, veliavos ant murų tik plėvėsavo, namai, beveik visi, papuošti brangiais divonais. Gregorius, Benediktinų opatas, kuris vienbalsiai likosi apšauktas krikščionių tėvu ir kuris nuo to urėdo slapta norėjo pasitraukti, pargrįžo į Rymą ir pirmu kartu, kaip regima Bažnyčios galva, ištarė pirmą Dievo žodį.

Kad prieš porą savaitių, dievobaimingas zokoninkas dasigirdo apie senato ir dvasiškosios uztvirtinimą, didis liudnumas jį apėmė ir jokiū būdu savo gyvenimo nenorėjo su šv. Petro sostu sumainyti. Dar tą pačią naktį išsiuntė ceciorii Mauriciū pasiuntinius, idant jū išrinkimo nepatvirtintų, Bet rymiečiai, kurie beveik po prievarta dievobaimingą vyrą į Rymą parsikvietė, su tais dalykais buvo gana jautrūs, pasiuntinius sugavo ir meldė Gregoriaus, kad neatbutinai jis ant savo pečių tą valdžią paimtų. Tuokart Gregorius persirengęs išbėgo iš Rymo, idant vienam, atsiskyrus nuo pasaulės, tarnauti Dievui.

Rymiečiai tačiau jį ir giriose atrado ir tokiū būdu Dievo Apveizdai turėjo pasiduoti. Pargrįžo į Rymą, į tą nelaimingąjį miestą, kuriame vis dar pavietrė viešpatavo ir kasdien naujas aukas guldė.

— Didelis darbas tapo atliktas, Gregorių į Rymą parsikvietė — pasakojū Gabrielius vieną vakarą suvargusiam seneliui Carnoro.

— Ačiū Viešpačiū — atsakė senelis su džiaugsmu. — Kad butumėme Gregoriaus netekę, viskas but ant niekų nuvejė.

— Ir negana — tarė Gabrielius, — juog apturėjome tą šventąjį vyrą, bet jis tuojaus griebėsi prie darbo, idant Dievo rustybė nuo mūsų miesto atkreipti. Rytoj prasideda didi procesija ir visi, kurie tik nuo pavietrės liko, ims dalyvumą: kunigai, zokoninkai, vyrai, moters, turtingi ir vargšai, maži ir dideli.

— Kodel man anksčiau apie tai nepasakėtė? — skundėsi senelis, — ir aš būčiau prie to iškilmingo apvaikščiojimo prisidėjęs.

— Kam, tėvel? — įsimaišė Terėse, — tokioj senatvėj jug jau negalite ir dalyvauti.

— Eisiu ir gana! — atsakė senelis.

— Tu, tėtul? — paklausė su nuosteba Alena.

— Tai negalimas daiktas, tėve — tarė Terėse. — Atsimink gerai, neperseniai nepajėgiai dacti ir iki Tiberio tiltui.

— Tos senos kojos — nusišypojo senelis, — tikrai jau netvirtos ir sergančios, bet dar sykį jos mane privalo nunešti. Jeigu tokia Viešpaties valia, tai tegul bus ir paskutinis kartas. Jug ir jųjų tų nestokuos, vaikeliai?

— Imsiu suvama mažiuką ant rankų — tarė Alena ir pažiūrėjo į vygę, kuriame kudikis miegojo.

— Aš tėtulį nuvesiu — kalbėjo Gabrielius, — mano drutas petys jį galės diktokai prilaikyti, o kiekvienam atsitikime galėčiau ir nekti.

Atslinko antgalo laukiamoji iškilminga diena. Visas Rymas nuo krašto iki galui kuopikiauš buvo išrėdytu, o dievobaimingų žmonių buriai tik gatvėmis siubavo.

Amžino miesto visi klioštoriai savo vartus atidarinėjo ir dievobaimingi seneliai ir jauni zokoninkai, nuo kelių metų muruose pragyvenę, dabar išėdinėjo ant miesto gatvių iškilmingame apvaikščiojime dalyvauti. Prie zokoninkų prisidėjo

svietiška dvasiškijs, o paskui visi kiti žmonės, meldžiami Dievo mielaširdystės ir susimylėjimo.

Apsuaptas kardinolais ir skaitinga dvasiškijs, stovėjo naujai išrinktasis Popiezius ir žiūrėjo į pracinančius burius savo avelių. Umai garbingo Dievo vyro veidas nušvito, akys, pirm buvo nuljudusiomis, pakilo į augštą ir be jokio susijudinimo ir krutėjimo žiūrėjo.

— Mato aniuolą — pradėjo viens kitam švapati.

Bet kad Popiezius savo akis vėl atgrįžo prie žmonių, akis jo papuolė į mažą žmonių kruvelę, susidedančią iš jaunos gražios moteriškės su kudikiu ant rankų ir druto jauno vyro, nešančio ant rankų tulį senelį.

— Kas tai yra? Kaip užsivadinate? — paklausė su nuosteba Popiezius ir ranka pamojo.

— Aš esu Gabrielius Vercelli, o tas senelis yra mano moters tetėnas, Carnoro, senas štukorius, gyvenantis arti Tiberio tilto. Jis šiandien visiškai buvo nuilsęs ir sumenkęs, bet užsigeidė neatbutinai tame apvaikščiojime dalyvauti.

— O kad Dievas jam laimintų! — tarė Gregorius, žiurdamas į senelį.

Carnoro išgirdęs Popieziaus balsą, akis atvėrė.

— Pavelyk, Gabrieliau, man atsiklaupiti — prašė su susijudinimu, — stosime priešai savo augščiausj ant žemės piemenį.

— Ne, ne — tarė Gregorius, uždėdamas savo ranką ant senelio veido. — Nusiramink, Carnoro, tavo tikejimas ir mano viltis, prieš Augščiausiojo sostą atrado mylištą. Prieš valandėlę, tų pakalnėj mačiau aniuolą, kuris kardą į makštis slėpė. Dievo rustybė likosi permaldauta ir juodoji dżuma Ryme jokių aukų jau negalės gauti.

Senelio akys ko toliau, tai vis labiau atsidarinėjo.

— Gregorius — švapeljo senelis pusbalsiai, — Gregorius šventas, išrinktasis Viešpaties, Bažnyčios parama, mokslo šviesa, jo vardas bus nemirtinas. Mums jis kaipo saulės spindulys tamsoje pasirodė, pertat visus amžius jis bus atmintas ir visada su linksmybe apie jį žmonės kalbės! Palaimink man, palaimink, šv. Tėve, koliaik dar akių neužmerkiau!

Gregorius iškėlė savo rankas, tuokart Alena verkdamą puolė Popieziui prie kojų ir šaukė:

— Ak, palaimink ir mano mažam kudikiui,

Gregorius antru kartu iškėlė savo rankas ir diedukas sykiu su anuku nuo krikščionių tėvo gavo palaiminimą.

Su dideliu sunkumu, palikęs be jokio sylos, Carnoro pakėlė savo ranką, kad šv. kryžiaus ženklą ant savęs padaryti, bet dešinė tuojaus į šalį nušlijo ir balta it balandis galva susiubavo ant Gabrieliaus rankų. Šv. Tėvas jį pertęgnojo ir dušia Carnoro nulėkė prieš Augščiausiojo sostą.

Gabrielius mirusį senį nunešė namolei. Paskui jį verkdamaiėjo Alena ir Terėse.

Vakare prie mirusio senelio kaimynai susirinko, nes senelis visų godojamas buvo. Nuo nekurio laiko, jug jis buvo pirmutiniu, kurie nuo džumos nenumirė.

— Gregorius, šv. Tėvas, prie ju buvo! Gregorius jį palaimino — kalbama buvo visur — Grėgorius atnešė ir sugražino Rymui ramybę ir išmeldė pas Dievą, kad tą nelaimę nuo mūsų miesto atitolintų!

Paskui dar ilgus laikus žmonės viens antram pasakodavo apie Gabrielių ir Aleną, kaip apie laimingiausius, kurie pirmutinį palaiminimą nuo šv. Tėvo buvo apturėję.

Kad kartais Gregorius I ir neprigulėtų prie tų augštųjų vyrų, kurie sava dvasia kaipo pečėtimi visoj pasaulej išspaudė atsizimėjo, tai jau tik vienos Gregoriaus bažnytinės giesmės užtektų, kad jį amžinos garbės, nemirtinu vainiku apvainikuoti. Bet to giedojimo užvedimas butų tik vienu Gregoriaus darbu, tačiau jis daug daugiau ir dar daug geriau ką buvo padaręs, nes galim tik sustoti ir pamislyti ant šv. Ildefonso žodžių: „Antaną dievobaimingū gyvenimu, Ciproną kalba, o Augustiną išmintimi Popiezius Gregorius peraugštino.“

GALAS.

James J. McGinty

Laidotojas lavonu ir balsamavotojas prie
lietuviszkos parapijos Brooklynė.

Laidoja
ant
visokių
Kapinių

Parsamdo karietas ant szermeu, veselijų
ir kituose reikaluose labai pigiai.

Gyvenimas ir kancelarija po
72 So. 2-nd Str., stonia po 76 So. 1st Str.
Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir naktį.
Telephonas: 559 Williamsburgh.

**Adresai Centraliszko komiteto
Susivienyjimo Lietuvių R. - Kat.
Amerikoje.**

1. Prezidentas: Rev. S. Pautienius,
614 W. Mahanoy ave., Mahanoy
City, Pa.
2. Vice-prezidentas: A. Kalczinski, P.
O. Box 412, Minersville, Pa.
3. Sekretorius: J. Kasulaitis, 74 Carroll
str., Pittston, Pa.
4. Kasierius: Chas. Radzevicz, She-
nandoah, Pa.
5. Kasos globėjai: 1) Rev. V. Kudyрка,
46 P. O. B. Edwardsdale. 2) J.
Lauraitis, 94 N. Plum. Aley, She-
nandoah, Pa.
6. Knygius: Rev. M. Szedvydis, Pitts-
ton, Pa.
7. Dvasiszkas vadovas: Rev. J. J. Kaul-
akis, 1031 S. 5th str., Philadel-
phia, Pa.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

I. Miluszaukas,

Box 338 Forest City.

Stanislovas Poteliunas.

Plymouth, Pa.

Povylyas Gaizaukas,

24 7th Str., Mahanoy City, Pa.

L. K. Karalius.

525 Columbia ave. Baltimore, Md.

M. Schermis,

113 North 5th Str., Brooklyn, N. Y.

Mikolas Miskunas,

22 Hartford str. Newark, N. J.

J. Maczulaitis,

165 Ferry Str., Newark, N. J.

J. Rabikauskas,

64 So. 2nd str. Brooklyn, N. Y.

A. Kozlovskis

738 Shelly str. Pittsburg, Pa.

J. Rikteraitis

67 James str. Waterbury, Conn.

S. P. Tananevicia

2922 Auburn ave. Chicago Ill.

P. Blauzdžiūnas

Box 12 New Philadelphia, Pa.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti
atgalios į tėvynę o ne-
turi pinigų, lai kreipsi prie mus. Mes
kiekvieną nuvesim per 9 dienas į Bremą
ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo
su mažu damokėjimu. Kaszyk tuojaus
ant sekanczio adreso:

Columbia Shipping Office
158 Suffolk, cor. Stanton St. New York.

DARBININKŲ DRABUŽIŲ KAUTUVE

KOBRE,

87 Grand St. Brooklyn, N. Y.

Skrybėlės, Kepurės, ir Czeverykai
Vyriszki drabužiai didžiausiam pasi-
rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.

Ypatingai daug Kelnių.

Nieks negal mažesne prekę už mus ant
Grand st. padaryt.

Szelpkime Savuosius!

Antanas Grochowskis

vienatinė katalikiszka

Agentura

Laivakorcziu

dėl Brooklyno ir Long Island.

298 Bedford avenue

keturi blokai nuo Grand str. Ferro
Brooklyn, N. Y.

SAVAS ARTMESNIZI

SVEETIMASTOLESNIS.

Laivakortes geriausią kompaniją už žemą
prekę, siunczia piningus in Europą per ran-
davą banką.

Visoki prisiuntimai daaina greitai ir
teisingai.

Agentura garsingų gyduolių Dr. Petro
Gomozo ir Alejaus.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str.

New York.

Asz užlaikau
BANKA

kurioje galite saugiai
sieti savo pinigų,
teipogi iszmainau pi-
nigus visu žemų.

AGENTURA

visu laiviniu kompa-
niju ir gelezinkelio ti-
kietu. Szpikortes į ir
isz Europos.

Teipgi siuncziu pi-
nigus į visas dalis
szpocziau. Paltos extra *20.00
augszciau.

svieto ir iszduodu vekselius ant visu didziuju
miestu Europos.

Bankas Europoje,

Hamburg: S. Jarmulowski.

Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

MACK, MILLER CANDLE CO.

GERIAUSI ISZDIRBEJAI

vaszkiu ir kitokiu
Žvakiau.

Žvakės iszdirbtos isz geriausio ir gra-
zinusio vaszko. Labai gražiai iszrodo, yra t
kitu iszdirbėjn žvakės sunkesnes ir pigesnes.
Kurie guod. konigai musu žvakės mėginu,
visi yra tikrai užganėdinti. Adresuokite:

**MACK, MILLER
CANDLE CO.
Syracuse, N. Y.**

Puikiausias lietuviszkas

**Hotelis
Kaz. Radziewicziaus**

121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

tuojaus szale Lehigh Valles Dipo, po deszine
ranka, cinant į miestą.

Tai puikiausia ir szvariausia vieta del
svetelij ir labai paranki del ty, kurie atkelaus
į Shenandoah, Pa. Apart visokių arielkių ir
alaus turi didelį zopostą pargabentų isz Eu-
ropos visokių vynų, cigary, o teipogi prilaiiko
visokius valgius ir oisterius. Pakelvingi gali
gauti nakvynę ir prieteliszką rodą visame.
Yra tai vienatine ir puikiausia vieta cieklam
Shenandon'he, o kas kartą atsilankys, tas pas
kitus daugiau ne eis.

Teipogi parduodu szpikortes ir siun-
cziu piningus į visas dalis svieto.

Stebetina proga!

Vaikams prie miszių suknius
isz geriausio **kaszmiro** su
puikm pamuszalu už

\$3.50

Kamžos 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir dau-
giaus. Kunigiszkos suknius
\$12.00 ir augszciaus. Gera
visa eile drapanų \$18.00 ir
augszciau. Paltos extra *20.00
augszciau.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St.,

New York.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES“

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukorizskus darbus gerai, pigiai ir greitai:

DRUKUOJA KNYGAS, CIRKULIORIUS, KONSTITUCIJAS DEL DRAUGYSČIU, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR VISUS KITUS DRUKORIZSKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.

Geriausia ir pigiausia vieta
del pirkimo

Siuvamų maszinių

pas
Jurgi Matulevicziū.

Naujos maszinos nuo \$ 15.00 augsztyn, teipogi kas nori apmainyti, apmainau ir pataisau visokio gatungo maszinas ir visokius daiktus, kas prie maszinos yra reikalinga, prilaikan.

Teipogi iszmokiname siuti, katrie pas mane perka maszina.

256 Grand str. Brooklyn, N. Y.

„KATALIKAS“

Lietuviszkas Sanvairinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill. Kasztuoja ant metu \$2.00

Norinti uzsiraszyt, turi adresuoti:

Katalikas Publishing Co.,
3222 Auburn av., Chicago, Ill.

Tikrai gryna
altorius Vyna

— GAUSITE PAS —
Barnston Tea Co.
6 BARCLAY STR.
New York'e.

Importuoja jie rusiszka arbata, kava ir visoki vyna.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuojū iszgydimą užnuodijimo kraujo, skuros isz berima, spnogų, skanduliu, skaudanzias gerklės, liešuvio, burnos ir nosies, skausmingų užtinimų kirkesznių ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausmą nu garoje, skausmą galvos, gėlimą kaulu, skaudėjimą krutinės, skandėjimą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, himoridos, sausgėlių, szirdies ligas, plaučių ligas, katarą, užsiszaldymą, dusulį, džiova, inkstų ir pusles uždegimus, strikturą ir akmenį puslėje.

Mano metoda yra vis atinai zinoma, kuri smarkiausias ner vyų ligas, slabnumą isz priezasties iszdykimo jaunystėje, neužmigimo kanciją, praūdyta energiją, melancholia, svai gulį, drebėjimą, iszgyštį, nevaisingumą, pastovincziai isugydo.

Asz turiu viska kas del gydymo reikalinga: liekarstas ir instrumentus ir per ilgiausią tyrinėjimą dasiekiau didžios praktikos. Nekurie daktarai garsinasi specialistais didžio gabumo, ką tik galėdami gydyt papraszciausias ligas.

Daugelis žmoniū ateina pas mane, idant juos gruntuamai iszbandyčiau ir savo pagirtina metoda gydincziau, kurie pirmaus gydesi pas daktarus, garsinancziuosius gabiais daktarais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugyszczių, už dyką duodanczių receptų, diržų su elektrika ir apgavinczių patentavų gyduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą SMITH, jis yra seniausias ir geriausias, o užczėdyt laiką, pinigų ir skausmų. Vyrai, mislydami vesti gerai darys atlkandydami seną daktarą Smith. Gvarantuojū gruntuamą, greitą ir pigų iszgydimą, Rodas duoda uždyką. Liekarstos 50c.

S M I T H ' S
SENAS
Specijalista

Neužmirszkit adriso:

153 E. 18th Str.

New York, N. Y.

MAX KOBRE

Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifkortes ant vieų greicziausių laivų už pigiausią prekę. Esu užtvirtintu agentu ant linijų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hamburgo; Red Star Line Antverpo ir Netherlands Line Roterdamo. Siuncziame pinigus, kuriuos jus prieteliai geina į 15 dienų. Musų kantoroje galite susiszkėkti lietuviszškai ir lenkiszškai. Ateikite ir persiliudykite, kad mes per 25 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teipogi parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mokam po 3½ procentus ant metu. Procentą tik tą mokam nuo 50 dolerių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Pačėti ir iszmiti gali kožną dieną nuo 2 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak. Naujai uždėta filija atsiranda po

Nr. 81 Grand st.

Brooklyn, N. Y.

Kiekvienas vyras

turėtų liekoriais kaip peržiūrėti, ar jis turi tam tyečia liekoriai, jeigu serga kokia paslapta arba neatvira liga. — Ateik tuojau!

Slapytbe!

Skaityk šią su atyda ir gerai atmint.

Žmogus nuolatai yra spaudžiamas visokiu ligu; gal šią ar kitą ayaite reikalauja mano pagalbos, taipo specialio. Asz per daugeli netu užsiėmiau gydymu vien tik vyriskiu ligu, nežinurint isz kokios priežasties ir kada jos kilo. Kaip ai: abelnų silpnumą, ligas gaitas per iszdykumą jaunystėje, negerus apnūs, užnodyjimą kraujio (pralžioje arba įsienėjus), iszberimą saszais arba kitokius visokius prietikus. Apie ligą, ypacz sunkią, neatbūti yra neiszmanimu. Vist, kurie kokia liga sergate, kad jus kiti daktarai butu apszaukę net už neisgzdomus, netrukykit vilties, bet kreipkitės prie manęs, asz jus iszgydysiu. Tiktai nelaukite ilgai ir nesinuodinkite su visokiomis lie-

karstomis. Teipgi neįsiskokite pagalbos pas nesuprantančius aptieki korius, bet kreipkitės tiesiog pas mane. Nesibijok! atei, o busi iszgydytas per seną Daktarą BRYAN.

PASARGA: Nemėginkit gydytis patys per save, nes tai yra pavojinga. Užsedyk pinigus, laiką ir sveikata, tuojaus įsieskodomas mano pagalbos. — PERŽIUREJIMAS UZDYKA. — Netrukdyk laiko mėginimais. Asz gydlau greitai ir už mažą mokestį.

Senas Daktaras BRYAN

249 EAST 21 STR., Kampas 2nd ave.

NEW YORK CITY.

Sveikata! -- Jlgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliono**. Jo sžtoras visada yra pripildytas szviežiais tavorais, kuriuos pardavinėja daug pigiau kaip kiti. Užsedyk pinigus ir su drutį savo sveikatą pirkdamas valgius pas

J. Krauczeliona,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

The Lowe Painless Dental Parlors.

Geriausii Dentistai, nes trunkia dantis be jokio skaudėjimo.

Mes teipgi įdedame visą setą dantų sekancija

Aucsinis dantis 22 kar. \$5.00

Visas dantų setas \$5.00

Užpylimas auksu \$1.00

Isztraukimas 50c.

Visą savo darbą gvarantuojam ant 10 metų.

Maloniai priimam moteris. Ipacz mandagiai parnausime "Žvaigždės" skaititojams.

Mes isztrauksim dantį dovanai, jei reikalausit ko dangias.

Mes ofisus laikome ant:

726 Grand St. Cor. Graham Ave. Brooklyn.

123 E. 116-th St. Near Lexington, Ave. N. Y.

10-12-14 Westchester Ave. New York.

MIKOLAS GANO, Artista Maliorius.

Mano dirbtuvėje dirbasi paveiklai tiktai aliejiniomis farbomis ir pasteliniai. Kas nori turėti savo didelį ir puikų portretą, te prisiuozia man savo photographiją, kuri gali buti kad ir mažukė, ant blekės nutraukta, bile aisiki. Drapanos gali buti permainytos pagal asobos norą. Padarytus portretus ant pareikalavimo siunziu be rėmy į kraują. Mano dirbtuvėje turiu daugeli mūsų didvyrin portretų kaip tai: Vytauto, Adomo Mickeviezians ir k. ant parlavimo.

Tautieciai! Nesiduokit save bile kokiam fuszzerui apgandinėti kuris jums nieko gero neįstengia padaryti, bet kreipkitės prie savizskio, kuris yra tikras artistas ir jau tukstancziai lietuvų jo puikiais portretais puosžia savo namus.

Raszdydami pas manę teip adresuokit:

Mikolas Gano, 182 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

Sekanczios knygos:

Istorija Seno ir Naujo Istatymo 25c.

Dogmatas apie pragarą 15c.

Trumpi atsakymai ant užmeti-

nejimu priesz Religiją 20c.

Iszgzdymas Luoretan. Litanijos 35c.

Juoku Knygele 25c.

Paspalcziai Gyvojo Rožancz. 25c.

Socializmo ateitis, apysaka 40c.

Dvi Sesitys, apysaka 40c.

Gauamos pas:

Rev. J. J. KAULAKIS

1031 So. 5-th str. Philadelphia, Pa.

Temikit Lietuviai.

"Žvaigždės" spaustuvoje gali ma ganti naujai atspaudintu malda knygiu „Maldū Vainikeliu". Prastesniuose ir geresniuose apdaruose, pradclant nuo 25c.

Teipogi iszėjo isz po spaudos naujos knygos:

"Szv. Kazimierus", drama 3 aktuose — 10c.

Aventino neregė — labai puiki istorija isz pirmuju amžiu krikščionystės, su paveikslėleis, prekė 20 centai.

Firmutinis balsus — komedija viename akte (dėl teatru), labai puiki ir juokinga, prekė 10c.

Užu Sala — labai užimanti apysaka, prekė \$1.00.

"Szventosios" Rossijos misjonieriai — labai užimanti knyga, vos dabar iszėjo isz po spaudos. Kas nusipirks, nesigraudins. Prekė 75 centai.

PALACE HALL,

HENRY GERREN Prop.

89 - 93 GRAND Str., B'klyn. N. Y.

Svetainė parsamdoma dėl veselijų, balų, koncertų ir t. t.

Gėrymai geriausii ir už pigiausią prekę.

Daktaras

isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Chertug.

52 ELDRIDGE Str. New York.

Tarp Canal ir Hester ulyczių,

OFIS VALANDOS:

Nuo 8 iki 10 isz ryto

Nuo 2 iki 3 po pietų

Nuo 6 iki 8 vakaro

Telephone 3997 Spring.

Jurgio Hoffmano Aptiecka

103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(Tik jo iszleđziamas)

Pats padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, pa daryta isz penkes dešimtis dviejų visokių augaliu ir žoliu, kokioz tik randasi ant žemės. Parduoda retalizškai, svarą už viena dolerį, ir teipgi parduoda ketvirta dali svaro už 25 centus už paka, ir pardavinėja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, dešimte svarų už \$6.00.

Visados yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszką ir europiejiszką madą. aptiekioj raudasi, ka, p t herbū, žolių ir teip toliaus.

Kas tik reikalauja te virsz mėsny židuočių, galite sinati pingus per Money Order, o asz jum prisiusu per express reikalingu daiktus. Hoffmano Reumatizmo gydole \$2.00, tikras iszgdinimas; Hoffmano plancijų gydnuokruopės dėl kruopų, dvidešimtis viena židuo-kruopų, i dėžute už 15 centų. Hoffmano kosulio maiszimas 25 centai.

CAECILIA HALL,

GEO. SCHMIDT, PROPRIETOR.

Užlanko visokius gėrymus, kaip tai:

WYNA, SZNAPSA IR ALU.

No. 101 & 103 Grand Street,

Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki salė dėl mitingų, vese lių ir teip visokių susirinkimų.

Szr. Juozapo ir szv. Kazimiero draugystės laiko cziion savo susirinkimuis.

Svarbus daiktas del apmisljimo.

Gorman's

ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Sakykit patys, ar užsimoka eiti į kitus sžtorus, kad jus czion didžiausią paskyrą ir pigiausias prekes gauti galit. Mes gaunam kiekvieną naują tavorą tuojau po jo pasirodymui, o musu prekės yra toli žemesnės, nekaip pas kitus kupczius.

Grocer-tavoru, apredalu, namu daiktu, pasivilkimu vyrams, vaiku rubu, szilku ir apstatalu.

Viskas didžiame pasiskyrime. Pabandykit szitu tavoru pas mus pirkti, o jus busit užgančinti.

JOHN J. GORMAN CO.

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

DIRVA—ZINYNAS.

EUROPOS INTELIGENTU SVARBIAUSIAS LAIKRASZTIS FORMATE KNYGOS.

Talpinasi straipsniai garisiausiu musu rasztininku. — Preké ant visu metu 2 dolieriu, o kiekvienos atskiriuknygos (viso 4 knygos) 50 centu. — Pinigams siusti ir rasztyti gromatomis toks antraszas:

REV. A. MILUKAS, SHENANDOAH, PA.

UŽDETA PER 30 METU.

ADAM SCHULZ SON

267-271 GRAND STR., ant kampo Roebling str.
BROOKLYN, N. Y.

Karpetu, namu daiktu ir namu reikmenu

Pirmos klasos tavorai ant žemu prekiu.

Mes paskolinam po lengvais iszsiderejimais, vien ant jusu naudos.

Atidaryta Panedelio ir Subatos vakarais.

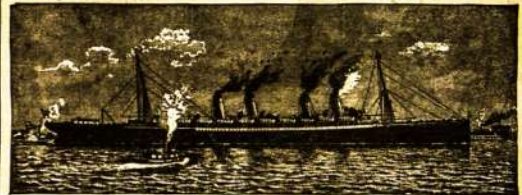
Adam Schulz Son
Grand Street, ant kampo
Roebling Str., Brooklyn.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 mete

Name Staats-Zeitung, prie užrašavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Sluozdame pinigus į visas daili sviesto pigel. saugel ir gretai

ISZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPO
Bankoje savo visados laikome daugybe pinigų dėl iszmainymo, kaipo tai:

Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso \$40.00, ant reguliarszko \$38.00
 „ „ „ į Hamburgą ant Expreso \$39.00, ant regul. \$35.00
 „ „ „ į Antverpą \$29.00, ir į Rotterdamą \$30.00
 Isz Bremo į New Yorką ant Expreso \$40.50, ant reguliari. \$38.50
 „ Hamburgo „ „ „ \$38.00 „ „ \$35.50
 „ Antverpo „ „ „ \$38.50, isz Rotterdamo \$36.00.

Dabar sluozciam pinigus tiesiog į namus.

100 rublių už \$52.50	50 rublių už \$26.50	40 rublių už \$21.25
30 „ „ \$16.00	25 „ „ \$13.38	20 „ „ \$10.75
15 „ „ \$8.18	10 „ „ \$5.50	5 „ „ \$ 2.88

Dėl arteinės žinios raszyk į

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York)

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 adyaz.

Lietuviszka Aptieka

— ir —

Brooklyno Paczta

(S S. No. 23.)

Jus galit czion pirkti visus enropiszkus neiszdirbtus ap-tiekos tavorus, teip-pat parsiusindintą
tikra lietuviszka Trajanka.

Liekoriszku receptu sudejimas musu ypatiszkas užsiemims.

Parsiusindintos tikros lietuviszkos Trajankos, ¼ lt. 25c.,
10 lt. \$5.00

Ullrich'o Rheumatizmo gydoalė (Liniment).....50c.

Ullrich'o Skilvio Laszų.....50c.

Ullrich'o galvos skaudėjimo pulverio,.....3 pakeles 25c.

Musu ypatiszkas gyrys yra musų Gauusijų naikinto-
jas (Roach killer), gaunamas vien pas mus — vienatyjas
daiktas, kurs ant vis isznaikins gnusius, vartojamas visose
didiose hotelėse, gaspadose etc. New Yorke, 1 lt. 60c., teip-
pat ir po mažiau.

Musų pirkejai pasidžiaugia visų smagumų, kuriois musų
pacztas suteikia.

Money orderius ir registravotas gromatas galite
siusti isz czionai.

R. M. & P. ULLRICH.

Pharmacists,

64 Grand str. Brooklyn N Y

TELEPHONE CALL 426 WILLIAMSBURG